

Telefon otrok in mladostnikov
080 1234

PAPIRNICARNA *Pero*
Tel.: 03/ 898-33-90

Od 4. do 30. junija 2001 zbiramo prednaročila za osnovnošolske ter srednješolske UČBENIKE in DELOVNE ZVEZKE.

LISTA

LETO VII ŠT.5 5.JUNIJA 2001 100 SIT

Velenje
SP Do 35
LIST
2001
352(497.4 Šoštanj)
9001377.5
COBISS 0

LIST Glasilo Občine Šoštanj.
Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

SLS SKD
Slovenska ljudska stranka

VSEM OBČANOM ČESTITAMO OB 10. OBLETNICI NAŠE SAMOSTOJNE DRŽAVE!

Vabljeni na proslavo in kresovanje 24. VI. Na predvečer Dneva državnosti, ob 20.30, k Zalesniku v Zavodnje!

Ko zasanjaš se v spomine, to je čas, ki naj ne mine.

ČESTITKE OB DNEVU DRŽAVNOSTI ZLSD ŠOŠTANJ

Živeti v mestu že 90 let!
ŠOŠTANJ
1911 - 2001

Čestitke vsem Šoštanjčanom! Svet KS Šoštanj

90-letnica

V Celju je nasproti policijske uprave gostinski lokal, ki nosi zveneče ime Hitler. Pred njim plapolata zastava, na kateri je portret tega diktatorja, napiso v značilni nemški gotici, izložbena okna pa se šibijo od značilne nacistične ikonografije od kratice SS, do značilnih nacističnih orlov s kljukastim križem. Ne glede na to, da je mož dal v času svoje diktature pobiti na milijone ljudi samo zato, ker so drugače mislili kot on, danes to očitno ne moti nikogar več. Kako si naj drugače predstavljamo z gosti vedno zaseden vrt, ki prijazno kramljuje, medtem ko jim nad glavami plapolata obraz enega največjih brkatih zločincev 20. stoletja? Ne vrjamate? Seveda ne! In prav imate. V Celju takšnega lokala ni in če bi bil, bi se nadenj zanesljivo zgrnile horde, če ne drugih, vsaj Zvezde borcev, ki vztrajno branijo pozitivno podobo svojega udeleževanja v II. svetovni vojni. Zato takšen lokal ne bi imel mesta pod slovenskim soncem ne le v Celju, ampak tudi nikjer drugje v Sloveniji.

Toda če zamenjate Hitlerja s Stalinom, nacizem s komunizmom in kljukaste križe s srpi in kladivi, potem boste našli v Celju natančno takšen lokal, kot je opisan. Ne bom sodil, ali je to prav ali ne, dejstvo je, da zunanja podoba tega lokala nikogar ne moti - kaže pa to na naš odnos do zgodovinskih dejstev in kaže na neverjetno toleranco do zločinov, ki so se dogajali v režimu, ki je tudi mene nategoval na svoje kopito, čeprav sem se rodil tri leta po Stalinovi smrti.

V šestem letu bivanja v Šoštanju pa sem takšne "delitve" zelo otipljivo doživel tudi v svojem mestu, ki mu nekateri odrekajo mestne pravice samo zato, ker so bile dodeljene avstroogerskemu Šhönesteinu, ne pa jugoslovanskemu Šoštanju, (pisano v cirilici). Pa je zato v zraku pritrjena "tekma" med 90-letnico mesta in 60-letnico prvega napada na Šoštanj, kot so nas učili v osnovni šoli. Ali naj naš časopis piše o teh stvareh, ne da si dobi stigmato "levičarstva" ali "desničarstva"? Težko, saj živimo v državi, kjer celo "goli f...", kot bi rekla Erica Jung, dobiva ideološke predznake.

A opredelitve o različnih vsebinah, ki se napajajo iz te ali one ideologije, so vse bolj "opij za ljudstvo", medtem ko tranzicijska privatizacija vstopa v svojo zadnjo fazo. O njej pišejo le redki, pa še tisti so v smrtni nevarnosti. Le zakaj? O tem bi nam lahko kaj povedal koroški novinar Miro Petek, medtem ko ovratnike njegovih likvidatorjev grejejo tople sape kriminalistične policije.

Peter Rezman

24. junija 1991 so v Srbiji, takratni jugoslovanski republiki, vpoklicali 5000 vojaških rezervistov. Naslednjega dne se je pričela vojna za Slovenijo

DESET LET KASNEJE

Domisel (dom-misel) Jelka Kacina, ki je bil med osamosvojitveno vojno minister za informiranje.

O b koncu marca 2001, tako rekoč na sam svetovni dan lažnivcev 1. aprila, so v Srbiji Srbi sami aretirali Miloševića. Tudi On - Sloba sam - je imel velike zasluge za našo slovensko osamosvojitveno in evropsko integracijo. S pravočasno uvedbo ekonomskega embarga in političnim bojkotom slovenskih izdelkov v Srbiji je dovolj zgodaj mnogim odprl oči in prepričal celo v Sloveniji živeče Neslovence, da je za njegovo Jugoslavijo napočil konec, za samostojno Slovenijo pa nov in obetaven začetek. Bil je tako prepričljiv, da nas je za dolgo vrsto let zares poenotil. Z njegovo pomočjo smo tudi v praksi pravočasno in nazorno spoznali, da žal nimamo več 22 milijonov potencialnih domačih kupcev, ampak le še 2 milijona naših državljanov. Čeprav je bila naša dokončna formalna zgodovinska odločitev sprejeta šele tistega 25. junija 1991 zvečer in s simboličnim dvigom zastave potrjena naslednji večer, se je naša skupna in nevrščena država na vse mogoče načine praznila, bleдела in se zmanjševala že dolgo prej. Na koncu nam je od vsega skupnega preostala le naša Slovenija.

Mi smo za nas in našo državo znali in zmogli vzpostaviti manjkajočo novo južno mejo, drugi pa ne. Čeprav smo mi imeli tudi vojno, so Oni svoja manjkajoča ali drugačna spoznanja drago, veliko dražje plačali. Njihova cena za zamude in drugačne ocene je bila visoka, kruta, neverjetna in neskončna. Ceno za napake in zablode še danes plačujejo. Bile so številne in premnoge vojne za nove meje, za nova ozemlja in nove zemljevide. Po vsem, kar se je dogajalo in se je zgodilo, so pri mejah danes vsi drugi spet tam, kjer so bili na tisti zgodovinski dan naše osamosvojitve pred desetimi leti. Že zdavnaj smo dobili samostojno Slovenijo, Hrvaško, BiH in Makedonijo, Jugoslavija pa še kar obstaja. Na Kosovu je danes KFOR, svet pa se pretvarja, da je to Jugoslavija. Mi krepimo le južno mejo, da bi lahko v združenji Evropi presegli nekdanje državne, ekonomske in politične meje SFRJ, v ZRJ pa obstoječe notranje meje krepimo. Slobodan Milošević je bil tako prepričljiv, da je ne le Albance, ampak tudi Črnogorce ter cel svet

prepričal, da Jugoslavija ni več resnična država, ampak bolj privid. Med tem ko je Slovenije v Evropi vsak dan več, je ZRJ vsak dan manj. Mala in nekoč vedno zadnja Črna gora je danes v svoji zavesti, stanju duha in politični dozorelosti bolj proevropska kot pa BiH, Makedonija, Kosovo ali Srbija. Skupne ekonomije v Jugoslaviji nimajo, povezuje jih le še letalska linija Beograd-Podgorica. In ko bo Srbom ostala le še Srbija, tudi male Jugoslavije ne bo več. To danes vedo vsi, čakamo le še, da to spoznajo tudi v Srbiji. Takrat bo za vse nastopilo 21. stoletje in v Srbiji se bodo odločili, ali je Milošević še vedno le njihov ali pa je tudi evropski, torej haaški. In takrat bo tudi Srbija postala del povezane in v prihodnost usmerjene Evrope. Tako preprosto je to.

O zgodovini drugih pišem zato, ker je njihova zgodovina tudi naša zgodovina in naša priložnost. Ta hip skupne zgodovine je hkrati bežen hip sedanosti in svet prihodnosti. Naša sedanja in prihodnja dolžnost pomagati tistim, ki so pomoči, znanja, nasvetov in podpore potrebni, je naša usoda, pred katero ne smemo bežati. Nekdanja Jugoslavija nas danes prav take, kot smo, potrebuje in ceni bolj kot kadarkoli doslej. Potrebujejo zglede in prepričljive dokaze. Naša pot je vse bolj tudi njihova pot, le zamujali so dolgo in predolgo. Za tiste med nami, ki jim naša današnja država ni dovolj prijazna in premalo po meri, pa ostajajo politični izzivi za prihodnost in mednarodne primerjave. Prav usoda drugih nas je znala ali vsaj pomagala strezniti in usmeriti v EU. Čeprav nas je le 2 milijona, nas je v tem trenutku razmisleka in spomina na prehojeno pot veliko več. Ker smo bili enotni in kljub razlikam ostali na skupnih izhodiščih in strateških ciljih vedno enotni, smo danes občutno večji, bolj opazni, bolj vplivni ter Evropi in zlasti temu delu bližnjega sveta bolj potrebni. Že dolgo nismo več sami, tudi vsi drugi narodi nekdanje Jugoslavije so spet z nami, čeprav za nami. Prepričali smo cel svet in tudi njih. Po vseh teh letih bi se smeli in morali veseliti svojih lastnih, naših skupnih dosežkov, naših uspehov in naše odličnosti. Zdaj je pravi trenutek za poglobljen razmislek, iskren ponos, pravo radost in samospoštovanje sebe, našega naroda, naše države in vseh naših državljanov. Moja misel in vest sta čisti, zato se že danes veselim naših novih skupnih let.

Jelko Kacina

Bazen je odprt! Še posebej veselo bo v soboto 9. junija, saj bo ob 20.00 koncert Rok'n'banda in skupine Društvo mrtvih pesnikov. Vstopnine ne bo.

FOTO TEKAUC
Tel.: 03 5861 328 GSM: 041 624 280
EXPRESS IZDELAVA BARVNIH FOTOGRAFIJ
FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
BARVNE VIZITKE; REPRODUKCIJE
FOTOGRAFIRANJE NA TERENU
FOTOAPARATI, FILMI, ALBUMI, BATERIJE, OKVIRJI,
DIGITALNA FOTOGRAFIJA

ANGELI
BLUES[®]
d.o.o.,
Šoštanj

Stran 2

ERICo: Ob sežiganju "kostne moke" ni škodljivih pojavov.

Na izredni seji je Svet občine Šoštanj dne 21. 5. 2001 soglašal z začetkom rednega sežiganja mesno-perne-kostne moke v Termoelektrarni Šoštanj.

Sežgati se sme le moka, proizvedena v Sloveniji

Meritve pilotnega poskusa sežiga mesno-kostne moke (MKM), ki jih je izvedel Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje, naj nas ne bi navdajale s skrbmi.

Po uvodnih proceduralnih zapletih, ki jim je botroval hiter sklic izredne seje in kot posledica dejstva, da so svetniki prejeli gradivo šele na kloptik pred začetkom seje, je bila predstavljeno poročilo o meritvah pilotnega poskusa sosežiga mesno-kostne moke v Termoelektrarni Šoštanj, ki ga je izdelal zavod ERICo. Strnjene ugotovitve so sledeče.

Vhodni material (lignit in MKM) je ves čas trajanja pilotnega poskusa imel dobro definirane karakteristike, ki so se le malo spreminjale. Nizke vsebnosti totalnega organskega ogljika in dušika v trdnih preostankih in produktih razžveplanja potrjujejo kvalitetno izgorevanje v vseh režimih kurjenja (z ali brez dodajanja MKM).

Na podlagi primerjave vseh parametrov v trdnih preostankih po izgorevanju in produktih razžveplanja med vsemi režimi kurjenja (z ali brez dodajanja MKM), ni zaznani značilnih razlik. Doziranje MKM v kurišče pod pogoji, ki so veljali v pilotnem poskusu, po opravljenih analizah, ne vpliva na karakteristike trdnih preostankov po izgorevanju in produktov razžveplanja.

Trdi preostanek po izgorevanju, t.j. grobi pepel in žlindro, lahko na podlagi opravljenih analiz okarakteriziramo kot nenevarni odpadki.

Veterinarska fakulteta Ljubljana, ki je bila vključena v meritve pilotnega sežiga, ugotavlja, da način doziranja MKM s povišanim tlakom, ne pomeni bistvenega obremenjevanja okolja z neugodnimi vonji. Prav tako ne ugotavljajo povečanje koncentracije neugodnih vonjev iz površine kupov pepela, kjer se je ob sežigu uporabljala MKM.

Podizvajalec ZZV-IVO Maribor pa je glede emisij snovi v zrak ugotovil, da je v času običajnega goriva (lignit), preokračena emisija dušikovih oksidov. Emisija ostalih snovi pa je v skladu z določili Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. V času uporabe MKM kot nadomestila za del osnovnega goriva, ni prišlo do povišanja ali spremembe emisije snovi v zrak. Krajša povišana emisija ogljikovega monoksida v času maksimalne električne moči kotla in pri hitrem doziranju moke v kurišče (10 t/h), je bila posledica neprilagojenega razmerja (gorivo/zgorevalni zrak) in je bila po uskladitvi tega razmerja pod mejno vrednostjo. Pri nižjih hitrostih doziranja moke (do 7 t/h) in pri prilagojenem zgorevalnem razmerju, je emisija ogljikovega monoksida pri vseh obremenitvah kotla v okviru predpisane mejne vrednosti.

Po predstavitvi analize je župan odprl razpravo. Prvi je za besedo zaprosil predsednik KS Zavodnje **Tone Potočnik**. Izrazil je strah pred morebitnimi nepredvidenimi posledicami in spomnil na dogodke iz leta 1987. Poudaril je, da je od vsega najvažnejše naše zdravje in zdravje naših otrok.

Vojko Krneža (SDS) je podvomil v analize, ki jih je opravil ERICo in to utemeljeval z dejstvom, da je ERICo finančno odvisen tako od RLV, kot od TEŠ. Opozoril je še na dejstvo, da je kar 6 od

davjestih članov sveta zaposlenih v TEŠ in postavil tezo, da so ti pod določenim pritiskom in da morajo glasovati za, ne glede na to kaj v resnici menijo.

Povedal je, da bo glasoval proti soglasju o kurjenju kostne moke v Šoštanju, nenazadnje tudi zato, ker je javnost v večini tudi proti. Razpravljalcu sta takoj replicirala direktor ERICa **mag. Franc Avberšek** in član sveta **Matjaž Cesar**. Prvi je poudaril da ni biljših raziskovalcev v Šaleški dolini od tistih, ki tukaj živijo in zaposleni v ERICu so tukaj, Matjaž Cesar pa je poudaril, da v TEŠ nikoli in nihče ni vplival na njegovo delo v svetu občine.

Župan je nato predlagal sklep o strinjanju sveta občine Šoštanj, da se prične z rednim sežiganjem MKM v TEŠ.

Drago Koren (N.SI) je predlagal korekcijo sklepa tako, da ne nedvoumno zapisana samo kostno-perna-mesna moka.

Župan je suvereno vodil sejo sveta občine.

Nato so člani SDS v svetu občine zaprosili za 5-minutni odmor. V tem času so pripravili amandma, ki pa ga zaradi poslovniške ovire niso mogli vložiti, zato svet o amandmaju ni glasoval.

Svet ja nato s 16 glasovi za in 6-timi glasovi proti sprejel sklep, da je Svet Občine Šoštanj seznanjen z rezultati poskusnega sežiga mesno - kostne moke, ki so pokazali, da emisijske in imisijske vrednosti med poskusnim sežigom niso odstopale od normalnih ter da pri sežiganju te moke ni bilo zaznati škodljivih snovi v zraku in okolju.

Na podlagi prej navedenih dejstev se Svet občine Šoštanj strinja z rednim sežigom mesne,

perne, kostne moke, proizvedene na območju Republike Slovenije v Termoelektrarni Šoštanj v letu 2001. V kolikor se v tem času ne bodo pojavili kakšni stranski učinki oziroma težave pri sežigu in ob podpisnem sporazumu za tekoče leto, med Termoelektrarno Šoštanj in Občino Šoštanj, se bo lahko sežig nadaljeval tudi po letu 2001.

Višina nadomestila, ki ga za ta sežig dobi lokalna skupnost, se dogovori s posebnim letnim sporazumom.

Z rednim sežiganjem pa se lahko začne na podlagi odločbe, izdane s strani Ministrstva za okolje in prostor.

V nadaljevanju se je župan predlagal sklep, da se občina Šoštanj dolgoročno zadolži v višini 120 milijonov tolarjev za financiranje nakupa 12 stanovanj, ki predstavljajo 790,84 m² stanovanjske površine, v novozgrajenem poslovno stanovanjskem bloku v "ZN kare ob Paki" v Šoštanju.

Občina Šoštanj je namreč s podjetjem Vegrad d.d. Prešernova 9, Velenje sklenila pogodbo o nakupu dvanajstih stanovanj v tem novozgrajenem poslovno stanovanjske bloku ob bencinski črpalki. Pogodbena vrednost stanovanj znaša 165.032.190,62 SIT (preračunano iz protivrednost 1.518.412,80 DEM po srednjem tečaju banke na dan 26.01.2001). Iz pogodbe je razvidno, da naj bi bila kupnina v višini 40 mio SIT poravnana iz proračuna v letošnjem letu, 70% kupnine iz kredita Stanovanjskega sklada, preostala razlika do končnega poplačila pa o 30.04.2002. Sklep o potrditvi investicijskega načrta je v skladu z Uredbo o zadolževanju občin in je bil potreben tako za izdajo predhodnega soglasja s strani Ministrstva za finance, kot za najetje posojila.

Člani sveta so soglasno, brez razprave ta sklep potrdili

V tretji točki dnevnega reda pa je župan predlagala še sklep, o prioriteti zahtevka oziroma utemeljitvi rekonstrukcije Trga bratov Mravljak v Šoštanju glede na razvojni program občine. Rekonstrukcija Trga bratov Mravljak je predvidena z Ureditvenim načrtom Šoštanj, ki

je bil sprejet že v letu 1990 in je vključena v strategijo razvoja občine Šoštanj. Obstoječe talna ureditev trga vključno z lokalno cesto in urbano opremo je povsem dotrajana in potrebna celovite prenove. Investicija se je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev odmikala že nekaj let, čeprav gre za enega od osrednjih trgov starega mestnega jedra in jo je za oživitev mesta nujno izvesti. Sedaj se namerava občina se prijaviti na razpis za sofinanciranje projektov spodbujanja demografsko ogroženih območij v RS za leto 2001.

Tudi ta sklep so člani sveta s samo enim glasom proti, sprejeli brez razprave.

Na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 7/96) objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2001

1.

Ponudbe za podelitev lahko vložijo strokovne ustanove, zavodi, društva, organizacije, fizične in pravne osebe.

2.

Vrste priznanj v skladu s 3. členom odloka so:

- častni občan,
- priznanje Občine Šoštanj,
- plaketa Občine Šoštanj.

3.

Priznanje se lahko podeli posameznikom, skupinam, organizacijam in skupnostim, podjetjem, društvom, zavodom ter drugim pravnim osebam. Priznanje se lahko podeli tudi uglednim gostom oziroma delegacijam, ki uradno obiščejo občino.

4.

Priznanje se podeli za: dosežke, ki prispevajo h kvaliteti življenja občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa ter humanitarnih in drugih dejavnosti. Priznanje se podeli tudi za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost ob izjemnih dogodkih.

5.

V letu 2001 so predlagana naslednja priznanja:

- eno priznanje častni občan,
- dve priznanji Občine Šoštanj,
- dve plaketi Občine Šoštanj.

6.

Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje podatke:

- naslov predlagatelja,
- naslov kandidata za podelitev priznanja,
- vrsta priznanja, za katerega se predlaga,
- utemeljitev predloga.

7.

Predlog naj se pošlje na naslov: Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, do vključno 30.06.2001.

8.

Komisija za priznanja si pridržuje pravico, da po roku dospelih in nepopolnih predlogov ne bo obravnavala.

Predsednica komisije za priznanja pri Svetu Občine Šoštanj

Jožica Andrejč, l. r.

Krajevne skupnosti občine Šoštanj

ŠOŠTANJ

Na osmi izredni seji je Svet KS Šoštanj razpravljal in glasoval o krajevnem prazniku KS Šoštanj. Predlagani sklep da se v spomin na pridobljene mestne pravice za krajevni praznik proglasi 28 junij, ni dobil zadosti podpore, saj so zanj glasovali samo Peter Rezman, Cvetka Tinauer in Edi Vučina. Proti so bili Matjaž Cesar, Danilo Čebul, in Janko Zacirkovnik, medtem ko se je Marjan Vrtačnik vzdržal. Zato je bil sprejet ugotovitveni sklep, ki se glasi: Svet KS Šoštanj ugotavlja, da 8. oktober ostaja krajevni praznik KS Šoštanj.

TOPOLŠICA

Precejšna množica ljudi je 9. maja zvečer v parku pred zdraviliščem v Topolšici spremljala slovesnost ob 56. obletnici podpisa kapitulacije. Borcem, ki se skozi leto izkazujejo z vzdrževanjem spominske sobe v parku, so se na ta večer pridružili tudi številni krajanji ter drugi gostje, ki so prisluhnili besedam slavnostnega

Gostje v Topolšici

Z. Kočevar

govornika, predsednika Državnega zbora Boruta Pahorja. Pahor je ob tej priložnosti poudaril vlogo mlajše generacije in med drugim tudi dejal, da je Slovenstvo v preteklosti prebrodilo hude preizkušnje in da je vedno zmoglo dovolj intelektualne presoje in poguma, da se je odločalo prav in se bo tako odločalo tudi vnaprej. Res, da nove generacije morda ne bodo imele dolžnosti z orožjem braniti našo svobodo, temveč jo bo branila z znanjem, v katerega moramo investirati...

Na slovesnosti je zbranim spregovoril tudi župan občine Milan Kopusar in v svojem pozdravnem govoru dejal: "V naši občini je

devet krajevnih skupnosti in ena večjih je KS Topolšica, ki združuje krajanje tega zdraviliškega kraja. Topolšica v naših analih ni zapisana samo kot kraj z bolnišnico in zdraviliščem, ampak je v vseh zgodovinskih knjigah o drugi svetovni vojni zabeleženo, da je komandant velikega dela nemške okupacijske vojske v zadnji svetovni moriji pokleknil ravno tukaj. Zato je prav, da Topolščani in cela občina izkažemo temu dogodku potrebno spoštovanje.

Vesel sem, da je 9. maj zaradi tega postal krajevni praznik Topolšice, ki mu domačini znajo nadeti takšen pomen, ki mu v resnici pripada in ki daleč presega okvire tega turističnega naselja pod sončnim Lomom."

Poudariti bi veljalo tudi lep kulturni program, za katerega so poskrbeli Pihalni orkester Zarja, učenci šole Topolšica pod vodstvom Bojane Turnšek Prah in Moški pevski zbor iz Raven. Večer v parku se je podaljšal tudi skozi skupno praznovanje ob kresu.

ZAVODNJE

Povzetek zapisnika zbora krajanov

Proračunska sredstva v letu 2000 so bila dodeljena v višini 7.764.400 sit, sredstva TEŠ 5.000.000 sit. Lastno delo uporabnikov krajevnih objektov ni bilo ocenjeno, bilo pa je bistvenega pomena za realizacijo plana krajevnih skupnosti.

Realizacija 2000:

Asfaltiranje ceste Napotnikov ovinek - Slivska koča, nabava posipalca peska za zimsko vzdrževanje, urejanje okolice mrliške vežice, (tlakovci, stena, elektrika na pokopališču za potrebe ozvočenja in ostala dela), asfaltiranje ceste proti Koželniku v dolžini 500 m in proti Lovski koči v dolžini 150 m, tekoče vzdrževanje krajevnih objektov, izdelava dveh avtobusnih postajališč, priprava ceste na Vrhe za potrebe asfaltiranja, odvodnjavanja in razširitve ter finančna pomoč društvom, ki so bila aktivna v preteklem letu.

Plan 2001:

Sredstva, ki so na razpolago iz proračuna občine, so v višini 4.265.000 sit in sredstva TEŠ 5.000.000 sit.

V planu je: asfaltiranje ceste na Vrhe do križišča Črtveško, kabelski sistem, kjer bo možno in ko izvemo za pogoje Telekoma, (če ne bo realizacije, se nadaljujejo dela na cesti proti Koželniku), tekoče vzdrževanje del na krajevnih cestah in objektih, tekoče vzdrževanje mrliške vežice in okolice ter iskanje možnosti izgradnje novega doma krajanov v sklopu šole, tako da ga bo možno uporabljati tudi za telovadbo.

Tone Potočnik,
predsednik KS

Prometni kotiček

Matjaž Cesar

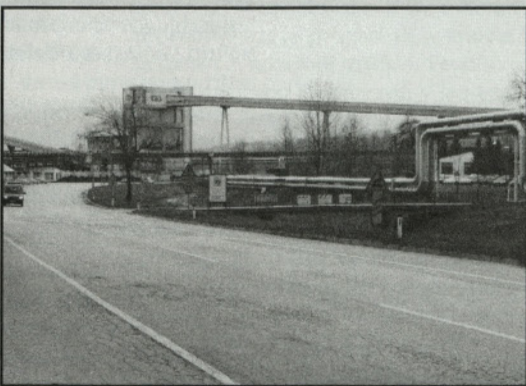
Zopet sem z vami, spoštovani bralci. Upam, da ste se do sedaj srečno vozili po naši cesti proti Šoštanju. V prejšnji številki Lista je bila ena izmed fotografij (prva kritična točka - križišče pri bivšem EFE-ju) izpuščena zaradi "natrpanosti" časopisa. Gneča v časopisu je kar dobrodošla, na cestah pa je že prava mora. Upam, da bo objavljena v tej številki, kjer bom govoril o podobnem križišču.

Torej, prevozili smo nevarni električni ovinek in se peljemo ob neugledno vzdrževani varnostni ograji na desni strani vozišča ob reki Paki. Približali se bomo mestu Šoštanj, vendar pa prihajamo v izredno nevarno križišče pri glavnem vstopu v termoelektrarno. Zakaj je nevarno? Zato, ker ravno tako kot ono pri EFE-ju ni označeno z nobenim znakom in nima pasu za zavijanje v levo iz velenjske smeri. Zato, ker je tabla za označitev kraja Šoštanj kar preveč umaknjena za varnostno ograjo in skrita za obcestnimi svetilkami. Zato, ker večina voznikov zmanjšuje hitrost svojega vozila šele potem, ko že prevozi omenjeno križišče. Zato, ker so se na njem do sedaj zgodile mnoge prometne nesreče s hudimi telesnimi poškodbami, pa vendar ostaja ves prometni režim enak, kot da je pristojnim za reševanje prometne problematike vse ravno.

Naj naštejemo situacije, ki se vsakodnevno dogajajo na tem križišču. Če se pripeljemo iz smeri Velenja in zavijamo levo, moramo biti pozorni ne le na promet pred svojim vozilom, ampak tudi za njim. Kar mnogo prej je priporočljivo vključiti levi smerokaz, da s tem opozorimo voznike za sabo, da nameravamo zaviti v levo. To, da nas bodo ob približevanju križišču in zmanjševanju hitrosti prehiteli po desni strani, kjer je kolesarska steza, je že

samoumevno. Ko pa doživite kljub vključenemu levemu smerokazu še prehitavanje po levi strani, pa že lahko vsaj malce podoživite start dirke formule 1. Vožnja po glavni cesti v smeri iz Šoštanja proti Velenju pa nam postreže s še eno zanimivostjo. Kot je že omenjeno, tudi iz te smeri ni znaka, ki bi označeval križišče. Zato ni nič čudnega, ko vidimo prehitavanje vozila pred sabo ravno skozi križišče. Največjo neumnost in hud prometni prekršek pa počno posamezni vozniki, ki s stranske ceste pri termoelektrarni zavestno prevozijo edini postavljeni znak "STOP" v tem križišču. Kadar zavijajo proti Šoštanju, se vedno ustavijo, ker zaradi betonske ograje ne vidijo, ali je glavna cesta iz smeri Velenja prosta. Ko pa zavijajo proti Velenju, le pogledajo v smeri iz Šoštanja in če je ta prosta, brez zaustavitve na točki vidljivosti nadaljujejo vožnjo na način, da zavijejo na prometni pas proti Velenju. Še sanja se jim ne, da je morda neosveščeni voznik le nekaj sekund pred tem po tem prometnem pasu prehitel v smeri proti Šoštanju s hitrostjo blizu 100 km/h. Na srečo do sedaj še ni prišel trenutek, ko bi se nevestni voznik s stranske ceste, ki prevozi STOP znak, in prehitavočiji voznik na glavni cesti, srečala na tem križišču. Če vam povem le še to, da to počno tudi profesionalni vozniki, potem veste, kakšna je naša skupna prometna kultura.

Tokrat bom z besedilom zaključil malo prej, da bodo sestavljali časopisa imeli dovolj prostora za objavo obeh slik. Tudi tokrat vas vabim, da se s svojimi pripombami oglasite in zraven pripisete: Za prometni kotiček! V naslednji številki časopisa bom pisal o tretji kritični točki na naši cesti: veliko križišče pri bencinski črpalki v Šoštanju.

NIŽJE OBRESTNE MERE

Spoštovani občani

Poletje je čas, ki ga večina ljudi izkoristi za odhod na počitnice: na morje, v planine, na deželo ali morda na popotovanje.

Razpoložljivi denar pogosto ne zadošča, zato Vam v naši banki ponujamo možnost najetja posojila, ki je s 1. junijem še ugodnejše, saj smo posebej za vas znižali obrestne mere.

Podrobnejše informacije so vam na voljo v naših poslovalnicah: Šaleška, Šoštanj in Mozirje oziroma na telefon:

03/8995 303

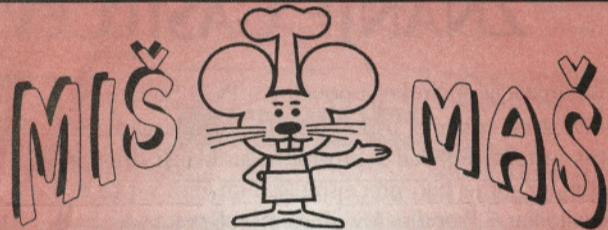
03/8984 930

03/8301 719

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

SLAŠČIČARNA ŠOŠTANJ

Minilo je 10 samostojnih let naše mlade države. Ob tej priliki vsem občanom občine Šoštanj iskreno Čestitamo!

Vaš Mišmaš

VSEM NAŠIM
STRANKAM
ČESTITAMO
OB
DNEVU DRŽAVNOSTI.

ŽELIMO VAM PRIJETNO
PREŽIVLJANJE
PRAZNIČNIH DNI
IN SE VAM OBENEM
ZAHVALJUJEMO
ZA VAŠE
Zaupanje.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

POMLAJENO TURISTIČNO OLEPŠEVALNO DRUŠTVO

Konec marca so se v gasilnem domu zbrali člani Turistično olepševalnega društva Šoštanj na svoji 99. redni konferenci. Navzočnost prenekaterih gostov je kazala na to, da je društvo zelo dejavno in združuje pri svojem delu veliko ostalih dejavnikov turizma. V svojem obširnem poročilu je predsednik Peter Radoja pohvalil izredno marljivost članov društva, ter naštel aktivnosti ki so v preteklem obdobju bile opravljene. Prav teh je bilo presenetljivo veliko. Vzorno so izvedli karneval Pust Šoštanjski z vsemi gostovanji, ki so odmevala kar po celi Sloveniji. V letošnjem letu se jim je uspelo s Koši prebiti v sam vrh Slovenskih pustnih likov. Uredili so okolico Pustega gradu, izvedli prireditev Praznik luči, zasilno uredili dostop do Mornove zijalke, tvorno sodelovali na srečanju objezerskih mest v Bovcu, bili soorganizatorji modne revije Šoštanjski izziv, proti koncu leta pa so obesili Adventne vence nad trg in za otroke povabili v mesto Miklavža. Ukvarjali so se še z drugimi aktivnostmi, pri tem pa so našli tudi na probleme, kot so vandalizem in škodoželje, predvsem pa pomanjkanje članstva. Vendar svoje delo ocenjujejo kot zelo plodno, nasploh z dejstvom, da njihove prireditve obiskuje že kar rekordno število obiskovalcev. Vse skupaj je bilo podkrepjeno z finančnim poročilom, ki pa je bilo tako skromno, da se je čuditi, kako lahko s tako pičlimi sredstvi postorijo toliko kvalitetnih stvari. Na konferenci so volili novega predsednika, vendar je z veliko večino to mesto obdržal kar dosedanj predsednik Peter Radoja. Sprejeli pa so tudi štirinajst novih predvsem mladih članov. Prav pri tem je predsednik poudaril pomen vzgoje mladih in vključevanje v tovrstne dejavnosti

kraja. Na koncu so člani pohvalili krajevno skupnost Šoštanj in njen velik prispevek k lepšemu izgledu kraja. Ta je z slikovitimi fasadami dal Šoštanju več vedrine in svetlobe. Z krajevno skupnostjo bodo sodelovanje še poglobili, kajti zavedajo se pomena jubilejne obletnice mesta Šoštanj,

Vodstvo konference.

Zdravko Kočevar

kateremu pa bo sledila naslednje leto tudi stota obletnica Turistično olepševalnega društva. Ob tem pa računajo na večjo podporo občine in proračunskih sredstev. Torej jih čaka še ogromno dela, vendar jim ga z njihovo delavnostjo ne bo težko izpeljati.

P.R.

ZNANJE GASILCEV ZA NAŠO VARNOST

V organizaciji občinskega poveljstva PGD Šoštanj se je 2.2.2001 pričelo usposabljanje mladih gasilcev. Letos je tečaj potekal v prostorih gasilskega društva Šoštanj. Zanj je bilo precej zanimanje, saj se je prijavilo kar 51 kandidatov. Ti so morali pokazati precej teoretičnega in praktičnega znanja in opraviti 13 izpitov. Predavalo je devet predavateljev, vodja tečaja pa je bil g. Jože Borovšek. Sedemštirideset kandidatov je tečaj uspešno opravilo in s tem pridobilo čin gasilec. Od tega je šoštanjsko gasilsko društvo bogatejše za 10 gasilcev in eno gasilko, Gasilsko društvo Lokovica za 10 gasilcev in 6 gasilk, Gasilsko društvo Topolšica za 4 gasilce in 7 gasilk ter Gasilsko društvo Gaberke za 10 gasilcev in 1 gasilko. Tečaj se je končal 18.3.2001. Vsem novim gasilcem in gasilkam čestitamo, hkrati pa si želimo, da jim še dolgo ne bi bilo treba na ognjeni krst.

Na pomoč

Zdravko Kočevar *Tečajniki generacije 2001.*

Marjan Tekauc

UTRINEK Z LETALIŠČA

Lepe sončne sobote-sem kolesarila proti Lajšam.. Že med vožnjo proti letališču sem ugotovila, da se tam nekaj dogaja, saj so neprestano krožila po nebu letala. Na letališču sem opazila nekaj jadralnih oziroma motornih pilotov. Skrbno so pregledovali svoja letala, predvsem jadralna. Najstarejši med njimi je bil Tone Mirnik, star že kar 63 let. Svojo kariero je pričel že leta 1956 kot 16 letni fant in to v Levcu pri Celju. V Lajšah pa sodeluje vse od l. 1986. Seveda ima družino, zato nekaj časa ni letel. Prisluzil si je srebrni C, to pa je 50 km poletov na 1000 m relativne višine ter najmanj 5 ur skupnega jadriranja. Naslednji motorni pa tudi jadralni pilot je Gaberčan Zvone Kaš. Letališče obiskuje že od leta 1980. S tem športom se zelo rad ukvarja. Iztok Gabrovec, tudi motorni in jadralni pilot, je pričel s svojimi poleti leta 1989, kakor tudi Gorazd Kovač, ki je že 10 let pilot za oboje.

Vmes so bila razna tekmovanja, jadralno za državno prvenstvo, kjer je mesto državnega prvaka zasedel Jože Verdev, ki pa ga tega dne ni bilo na letališču. Ostali so mi povedali, da med vsemi dosega v glavnem najboljše rezultate. Tudi za mlajši kader se jim ni bati, saj se vztrajni fantje vozijo po par km daleč. Med slednjimi je tudi Vili Mravljak. Komaj čaka, da bo dopolnil 16 let. Upravnik letališča Mirko Leskovšek je bil s sedmimi jadralnimi letalci nekje v zraku, kjer so utrjevali jadralne letalske sposobnosti.

Od pilotov sem izvedela, da so oblaki lahko zelo nevarni. Z njimi je treba ravnati kar spoštljivo, kar zmorejo le zelo izkušeni letalci.

Ob koncu bi rada pripomnila, da so jim obrazi kar sijali od veselega razpoloženja, malo pa tudi sama vem, da je pri takšnem športu še prepotrebno skrbno, predvsem pa iskreno prijateljstvo, pa seveda tudi trezna glava.

Magda Lampret

Letalo je potrebno pregledati na tleh.

Magda Lampret

ANGELI

BLUES

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

V Družmirju od leta 1994 posluje Blues. Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.. Podjetniška potencia ustanovitelja in solastnika podjetja, Jožeta Angelija, jasna vizija razvoja in ustvarjalni sodelavci so podjetje kmalu uvrstili na slovenski gospodarski zemljevid. Danes sodi med slovenske gazele, hitro rastoča podjetja, ki mu gospodarski analitiki napovedujejo lepo prihodnost.

170 poslenih, od katerih je polovica invalidov, je v lanskem letu ustvarilo skoraj milijardo tolarjev prometa. Nosilni program predstavljajo perlane grelci, tečaji in magnetna tesnila, katerih kupec je Gorenje, ki jih vgrajuje v svoje visokokvalitetne gospodinjne aparate in prodaja po vsem svetu. Prav zaradi te poslovne povezanosti je kakovost eden glavnih atributov Bluesa. Zato je bil Blues prvo slovensko invalidsko podjetje, ki že od decembra 1996 posluje v skladu s standardom ISO 9001.

Osnovni proizvodni program so kmalu razširili s programom orodjarstva, kupili in posodobili lesni obrat v Mežici, ki proizvaja lesene lepljene nosilce ter masivna vhodna in notranja vrata, ves čas pa v sklopu podjetja deluje tudi specializirana prodajalna z medicinskimi pripomočki REHA.

Lastno podjetje, BLU-ES G.m.b.H., s sedežem v Celovcu je zgolj nadaljevanje izrazite izvozne naravnosti matičnega podjetja.

Predsednik države si je ogledal proizvodnjo. Arhiv BLUES d.o.o.

Letošnje leto je v poslovnem smislu prelomno, saj prihaja Blues na trg s prvim končnim produktom. V jeseni bo stekla proizvodnja steklokeramičnih kuhališč, ki jih bo podjetje pod lastno blagovno znamko tržilo na evropskih trgih.

Nakup večinskega deleža v LTH, Loški tovarni hladilnikov, pa je drug prelomni korak, s katerim se je Blues močno učvrstil na domačem trgu in odprl tudi druge trge.

Podjetje se resno spogleduje s področjem farmacevtike. Podpis pogodbe z enim od vodilnih indijskih farmacevtskih koncernov, permanentno delo na področju trženja ter jasna vizija v tej panogi, bodo že v letu 2002 obrodili prve sadove.

Zaposlovanje in usposabljanje invalidov je poslanstvo, ki je vgrajeno v temelj podjetja, ki ga lastnik in management vidita tudi kot socialni agregat in ne le kot sredstvo za udeležanje podjetniške vizije. Zadovoljstvo zaposlenih, iskanje možnosti za produktivno zaposlovanje invalidnih oseb ter skozi to perspektivo njihovo enakovrednejše vključevanje v družbo, je v našem prostoru, ki so ga močno iztrošile klasične gospodarske dejavnosti, še toliko bolj pomembno.

Odpiranje novih delovnih mest, vnašanje novih, okolju prijaznih tehnologij in izkoriščanje predvsem človeških in ne zgolj naravnih potencialov, so nedvomno prednosti, ki podjetju Blues tudi v prihodnje obetajo uspešno poslovanje. Poslovanje v skladu z ISO standardom 14000 bo torej skoraj logična posledica načrtovanega razvoja.

V podjetju se zavedajo, da je njihov nadaljnji razvoj v dokajšnji meri odvisen tudi od okolja v katerem poslujejo, v katerem tudi živijo njihovi zaposleni. Temu okolju, torej občini Šoštanj, Šaleški dolini želijo vtisniti svoj pečat v smislu podjetniškega razvoja, odprtosti v svet, samozavedanja lastnih, predvsem človeških in intelektualnih potencialov.

Konstruktiven in odprt dialog s tem okoljem je vrednota, ki ji zato v podjetju Blues pripisujejo velik pomen.

To rubriko financira BLUES d.o.o.

Dušan Leskovar

NEDOKONČANA ZGODBA

I.

Še enkrat sem pogledal v noč in spoznal, da sem se še enkrat izgubil v svojem tavanju. Saj to ni več tavanje, to je nesmiselno življenje pogledov, katerih ne bom nikoli deležen. Le kaj mi je bilo? Videl sem se v raznobarnih krogih, padal iz enega v drugega, raziskoval njihovo rotacijo, nisem pa spoznal, da sem šel mimo njenega pogleda. Sedela je, razmišljala, razbijala glasbo na tisoče delcev, morda sem čutil njen pogled na ramenih. Nič! Kot da bi bil v črni otrplosti, že skoraj v apatiji. Jaz sem še naprej prešteval kroge in nisem mogle razumeti ali pa nisem hotel. Kaj je res zastal njen gib, ko sem prestopil hladno površino rjavih ploščic? Nisem mogel verjeti in odšla je kot že tolikokrat. Kaj naj bi storil? Skočil, začel rušiti vse pred seboj, klicati njo, se smejal? ne smej se, imeli te bodo za norega komedijanta, zatoj ne smej se. Nenadoma bi spoznal, da si se spozabil in da nisi zavesten dejani, ki nenadoma postanejo nepremišljena, brez povezanih koncev. Sem mogoče že kaj povedal? - nič? Že mogoče, tudi to se zgodi. Marsikdo bi dejal - ja ubogi revček, kaj pa delaš, a ni škoda besed, le za koga čemu? - če pa ni dejanj?

II.

Dobro, dobro, saj sem že rekel, da lahko padem v vodo. Le kje so lepe besede, ki so bile nekaj v tebi, v tvoji notranjosti? Jih res ni več? Saj so še, samo prikrite so s tisočeriimi tančicami, treba bi jih bilo samo odgnati in nenadoma bi postal dan jasen, kristalno čist, nobenega kančka črnine ne bi bilo v tej kristalni modrini. Ti, še verjameš v harmonijo besed? Daj no ne laži, že pred tolikimi trenutki si spoznal, da so ena sama laž, laž, laž! Le zakaj bi se pretvarjal, če pa se za tabo skrivajo nag-njenja, misli tako črne in umazane, polne sanj. Se mi boš smejala, če ti povem, da še verjamem? - v kaj? V ljubezen? Le kaj je to? - samo en pomen, nepomemben, neresničen, minljiv kot trenutek, v katerem si videla objem kot padajoči nesmisel. Verjamem v resničnost dvojine, še vedno ti verjamem. Tudi ti si verjela, približala si se mi in hotela si me spoznati. Si me spoznala? Ne, nisi me! Če bi me, ne bi odšla s kom in se zagledala v kristalni pesek, ki se ti je skril v očeh.

III.

V odsevu stekla si preklinjala trenutek, ko si stopila naprej in nisi mogla verjeti, da so ostala sama, objeta z mrzlim zrakom. Spominjala si se vseh tistih trenutkov, ko sem hotel najti nesrečo v sebi, jo zbrisati. Ni mi uspelo in še bolj se je zagnala vame. In jaz? Saj nisem obstajal, tla pod mano so se podirala, tresel sem se, zapustila me je moč. Še pogledal te nisem, hotel sem ti nekaj reči, iz mojih ust pa so se prikradle trde, hladne besede.

IV.

Bila je le ena beseda, dve, izrečeni v toplini morja in zaživela bi. Ne vem, morda si ti tega ne želiš, morda me hočeš pozabiti in nočeš videti mojih žalostnih oči, v katerih je zamrlo že zadnje upanje. Saj imaš prav, pokončaj me, dotolči me in se ne zmeni zame, ne misli name, mogoče te bom pozabil tudi jaz. Nisem sam ena sama napaka življenja? Le kaj naj storim? Rad bi se ti približal, v naslednjem hipu pa želja nenadoma izgine. Naj se ubijem? Nehaj no, si pozabil, kako rad živiš, da si želiš bližine, njene topline, da bi bil vsaj enkrat z njo, pa če bi bilo to dejanje poslednje, kar bi storil v življenju? Pogovarjala bi se, besede bi se zlivale druga v drugo, se prepletale in našle svoj pomen, ne da bi se izgubljale v praznini časa. Hej, ne bodi romantik! Duše okoli tebe poreko, da živiš v oblakih, kjer odkrivaš svoje bistvo, tal pa nikoli ne dosežeš. Smisel življenja? - pogledaš navzgor in vidiš, da padaš v lastno globino. Uspeh? - združi svobodo z voljo in uspel boš. Med nama ni bilo nikoli dejanj, - je tako bolje? - imaš rajši negativnost mojih ustnic? - se bodo kdaj srečale, združile v opojnost? Hočeš rajši ostati daleč, daleč od mene, me opazovati, ko padam vedno nižje, ko

ne vem več, kaj naj storim - ali naj ti ponudim roko, ali zbežim?

V.

Nič - in zopet ostanem sam, sam. Lepo je biti sam, otreseš se vseh pobeglih, sovražnih pogledov, ki te hočejo preparati na dvoje. Tišina okoli mene, lepo je. Ne slepi samega sebe! Osamljenost se nenadoma sprevrže v grozo, zavedam se, kako strašno je biti sam. Ne, saj ni mogoče, nisem sam, ti si z mano. S tabo sem in nisem s tabo. Zakaj nisi pri meni? - Želim si tebe, tvojih besed, obudile bi me. Bi me sprejela, mi ne bi podrla edinega upanja, ki ga še imam pri tebi? Se bi smejala, obujala spomine na izgubljeno preteklost, ali pa ostala tiho. Ostala bi tiho, ti in jaz, brez besed, ta neizrečena tišina bi povedala vse. Oboževal bi vse sekunde nazaj, ko sem se ti hotel približati, pa sem propadel v nesrečnem prizadevanju. Ne morem videti vseh prikazni okoli sebe. Kaj ne bodo enkrat spoznale, da je to že pozabljeno, pokopano v preteklost in da se ne bo več vrnilo? Ne, nočejo spoznati in živijo v prepričanju, da so prodrli v mene. Spoznali boste, ha! Sam sebe ne bom nikoli spoznal, oni pa govorijo o slučajnosti dogodkov, nesmiselnosti iskanja.

VI.

Le kako naj spoznam samega sebe, ne morem razkivati mojo notranjost. Bi uspelo tebi, bi me razumela? Ne, še vedno ne bi hotela verjeti v

Večnost

Milena Braniselj

resničnost obstajanja, spreminjanja. Grozno se sprevrže v strašno, v smešno. Steci na nočno cesto, prekrij okolje okoli sebe in zakriči iz sebe vse želje, misli. Ljudje, le kaj ste naredili iz mene, kaj? Spoznaj vsebino mojih oči in pojdiva skupaj na konec sveta, nič ne bi bilo važno. Samo midva, zvok kitare, oddaljena pesem. Le kakšne misli, prepredene z dolgovestnostjo trajanja, le zakaj? Le zakaj ljudje stvari tako zapletejo, delajo nepotrebne voze in se na koncu sami odkrijejo v svoji nesmrtnosti.

VII.

Ne govori mi, da te presenečam, presenečenja so minljiva in ne ostanejo dolgo v zavesti. Res, pogled, kako preprosto je le beseda, dotik, oddaljena točka in rešena bi bila. Prezriva ta nesrečni nori svet, greva mimo njega naprej, nikjer se ne bi ustavljala, potovanje brez konca. Razumeš ljudi? - jaz jih ne in nočem jih. Hodim mimo njih, nočem jih videti, izginili so z obličja zemlje - ne moreš jim ugoditi z ničemer.

Hodi z dvignjeno glavo - in ti nesrečnež nenadoma poreko, da si zlezal sam vase, da ne vidiš

nikogar. Zakaj morajo zbijati še zadnjo voljo, ki je skrita nekje v meni? Bodi tih, ne sprejemaj glasov in oglasijo se glasovi - glej ga, usoda ga je požrla. Ironija usode, zmešnjava v rokah, črne misli. Hodil sem po stopnicah, odprla se je odprtina in opazil sem začuden pogled. Ničesar ni obtoževal, bil je le vprašujoč, pričakujoč, v zraku je bila slutnja. - Odločen korak? Smeha sta se srečala, se zopet odbijala, med njima je bila nejasnost, nezaupanje. Čutil je, da nekaj ni v redu, skušal se je napraviti brezbriznega, verujoč v samega sebe, v svoje lastne izkušnje. Propadel je, spoznal je, da je po starem. Jaz pa sem še vedno preklinjal samega sebe. Nenadoma nisem več verjel v pravljico in njena luč je ugasnila v mojih očeh. Slišal sem njen glas, hladen, neizprosni, in utihnila je, kakor da bi spoznala, da je naredila napako; v meni se je nekaj zlomilo. Sem ti jaz hotel ustvariti raj? Hotel se, le, da bi se lila drug v drugega, izgubljala bi se odmevu mojih korakov in pozabil bi na mraz na moji površini.

VIII.

Kaj je med nama, da naju tako nesmiselno ločuje. Si to ti, sem jaz, sva oba? Kako nesmiselno je življenje - en sam paradoks. Še malo, pa ne bom verjel v ničesar, uničil bom tvoj smehljaj, zaprl tvoje oči, se pognal v globino, - iz nje me lahko rešiš le ti. Sanjarjenje? - zakaj pa ne. Zazri se v daljavo, le v oddaljenosti boš videla svet brez pekla in nebes, brez drvenja v pogubo. Imaš rada matematiko? -

Dani Bedrač

SLIKAR

Na mnogih slikah moj podpis plačuje svojo ceno: nihče ne ve, kako boli, ko z dolgim žebeljem živo kri pribijejo na steno.

Ranjen jemljem, kar mi barve dajejo v zameno: tu je olje, tam akril, za vsako dušo drug azil. Oltarja za nobeno.

RAZSTAVA

Pred tabo je razkrit moj svet, a naj te tih nasmeh ne moti: vedno bolj se mi dozdeva, da sem tukaj po pomoti.

Vse podobe so celota, zato jih ni potrebno šteti. Moje sanje niso nekaj, kar bi moral razumeti...

Korak nazaj na prag zavesti je zate previsoka cena. Brez zahvale nase jemljem vso težo tvojega bremena.

Ni me strah, da bi zbledele barve zgodbe o dobroti: več imam od kogarkoli, ki je srečen v svoji zmoti!

Vse, kar dajem, je svetloba, ki se s tvojih praznih sten vrne na slikarsko platno, ko doseže svoj namen.

VČERAJ

Včeraj sem srečal svojo besedo: tiho je padla iz tvojih oči na umazano rjuho, kakor da išče odgovor na večna vprašanja ljudi.

Včeraj sem vedel, zakaj sem obesil pisano cvetje na sajasto steno, kjer mu utrujeni gobci bedakov smehljaje določajo vrednost in ceno.

Včeraj se videl v srebrnem zrcalu, kako se je toplo človeško srce ubilo na strganem listu papirja v verzih, ki skrivajo tvoje ime.

Včeraj sem slišal, kako so molčale ptice selivke, ko sem se vprežen v jarem neznanne resnice vprašal, kako naj črkujem besedo ljubezen.

Sandra Čeru (7.r. OŠ)

2 JAZA

Jaz je jaz in jaz je Jaz, a sta kljub temu dva, ki se povsem v drugačni luči kažeta.

Prvi Jaz je močan, neustrašen in zaupa v ljudi. A ni prav, da si večkrat pred resnico zatiska oči.

Drugi jaz pa je majhen, čustven in boječ, je nekaj lepega, a je včasih moteč.

Včasih se jaz zasveti kot morje v mesečini, a največkrat kot temna senca je skrit v morskii globini.

Takrat se jaz Jaza in drugih boji ter v varno zavetje duše hiti. Skrije se pred radovednimi pogledi in moj močni Jaz se pokaže v vsej svoji besedi.

To sta dva moja jaza, dva moja obraza. Ima ju človek vsak, res, nihče ni brez napak.

Ko bom velik, bom umetnik

Povečano zanimanje za glasbeno izobraževanje

Glasbena šola je v Šoštanju že zelo dolgo in je na podlagi tega trdno vpeta v šoštanjsko kulturno sceno. Z nastankom nove občine in adaptacijo Kulturnega doma, kamor se je oddelček glasbene šole pred leti preselil iz prostorov krajevne skupnosti, pa so nastali tudi drugačni pogoji in možnosti za razširjanje programov. Širitev oddelka glasbene šole v Šoštanju se je pokazala kot potreba in nuja. Temu primerno so tudi rezultati in povečana dejavnost, ki je javnosti posredovana tako preko nastopov učencev glasbene šole v Kulturnem domu, kakor tudi preko raznih prirediteljev.

Ob koncu šolskega leta smo o aktivnostih in delu glasbene šole v Šoštanju spregovorili s Sonjo Berišo, ki vodi oddelček glasbene šole v Šoštanju od leta 1999 dalje.

Koliko oddelkov ima glasbena šola?

Do lani so bili predvsem klavir, harmonika, kitara in klarinet ter nekaj trobil, zaradi povečanega zanimanja pa smo odprli še nov oddelček za tolkala, flavto in saksofon.

Zasedba je tudi kadrovske večja.

Da. Zaradi večjega števila učencev pa smo pridobili še dodaten kader za harmoniko, kitaro in nauk o glasbi.

Je število učencev torej v porastu?

Seveda. Trenutno jih obiskuje oddelček v Šoštanju 131, šestnajst pa jih obiskuje še dodaten instrument v Velenju.

Kako pa bo potekala širitev v bodoče?

Za prihodnje leto načrtujemo še nov oddelček za violino in citre. Pri razširjanju oddelka bomo kljub veliki podpori matične šole potrebovali podporo v kraju samem. Do sedaj smo dobro sodelovali s krajevno skupnostjo in njeno predsednico, kar je dalo že kar nekaj vidnih rezultatov.

Sonja Beriša.

Z. Kočevar

Imate občutek, da se ljudje zavedajo pomembnosti glasbene šole v našem kraju?

Prepričana sem, da se tega zavedajo in da nam bo skupaj uspelo še povečati nivo šole na tisto raven, ki jo takšen kraj potrebuje.

Delo vaših učencev je javnosti predstavljeno na rednih koncertih. Koliko ste jih organizirali v tem šolskem letu?

Vsak učenec glasbene šole se predstavi vsaj enkrat v šolskem letu. Dvakrat na leto organiziramo koncert boljših učencev, kamor vključimo tudi otroke iz Šoštanja, ki se izobražujejo na srednji glasbeni šoli v Velenju.

11. maja je bil koncert vaših učencev v Kulturnem domu, dan poprej so sodelovali na srečanju starejših krajanov Šoštanja, dan kasneje pa so nastopili v bolnici. Vemo, da ste na raznih prireditvah dobro sprejeti, kako pa so obiskani koncerti?

Naši koncerti so čedalje bolj obiskani, čeprav bi si želeli seveda še več obiskovalcev. Tudi otroci, ki ne hodijo v glasbeno šolo, prihajajo na nastope vrstnikov. Mnogim je to prvi stik s koncerti in ob tem tudi s kulturo obnašanja in poslušanja.

Si v naslednjem šolskem letu obetate še večji vpis?

Najprej načrtujemo predstavitev delovanja glasbene šole vsem učencem nižjih razredov obeh šol, prav tako tudi otrokom vrtca. To načrtujemo 28. maja. Vpis novincev v Šoštanju pa bo od petka, 1. junija, do petka, 8. junija, vsak dan od 10.00 do 13.00 ure in v ponedeljek tudi od 16.00 do 18.00 ure. Vpis starih učencev pa bo od četrta, 21. junija, do petka, 29. junija, od 10.00 do 13.00 ure in v ponedeljek od 16.00 do 18.00. Vse, ki imajo radi glasbo, vabimo, da se nam pridružijo.

Milojka Komprej

LEPA BERA ŠOŠTANJSKIH MAŽORET

Kako in kaj pa je z našimi mažoretami? Dobro, zelo dobro, odlično! Vsaj tako kažejo rezultati državnega prvenstva, ki je bilo 21. in 22. 4. na Ptuj (na samem prvenstvu je prišlo do zapleta, ko je organizator prepovedal sodelovanje mažoretam iz Lenarta), od koder so se naša dekleta vrnila s tremi (piši in beri) zlatimi kolajnami. Prvo zlato jim je v skupini B, v kateri so naša dekleta tekmovala, priplesala (kajti tu ne gre za koračnice, ampak tekmujejo v plesnem stilu) Nina Napotnik, tudi sicer duša in vodja šoštanjskih mažoret. Svoj osebni uspeh je potrdila v duetu s Petro Kodrun, saj sta tudi skupno odnesli zlato. Drugi dan tekmovanja pa so se izkazale v disciplini show twirlinga še: Mateja Brišnik, Manja Fajdiga, Karin Lambizer, Anja Irman, Tina Irman, Maja Pučko, Špela Školc, Metka Ocvirk, Anja Rosec in Nina Napotnik ter tudi skupno posegle po najvišjem mestu. Na državnem prvenstvu je bilo 17 skupin, ki so bile razdeljene v A, B in C kategorije in so šoštanjske s 36 točkami, ki so jih dosegle, 5. v državi. K temu ni kaj dodati, razen tega, da smo lahko ponosni na naša dekleta in bi jim morali to naše veselje tudi malo bolj pokazati ter jih temu primerno tudi vzpodbujati na tekmovanjih.

Sicer pa so dekleta skupaj že od 1994. leta. Seveda ne v takšni sestavi, saj je bilo kar precej menjav in tudi letos so pomladile sestav. Od "starih" jih je zdaj še dvanajst, ki dokaj redno vadijo dvakrat tedensko, novih pa je kar 26, s katerimi se v glavnem ukvarja Nina Napotnik. Podmladek napoveduje,

Foto: Arhiv mažoret

da mažorete ne bodo odnehale, seveda pa skrbijo, da so v korak z novostmi. Za to je poskrbljeno tudi s seminarji, ki so organizirani v okviru Sklada za kulturne dejavnosti, največ pa je na osebnem delu. Nina odhaja junija na Hrvaško, na odprto prvenstvo v twirlingu, julija pa na evropsko prvenstvo v Nemčiji. Vsekakor se želi na tekmovanjih čim bolj odrezati, zato se intenzivno pripravlja nanju. Skupina ima v načrtu nastope na raznih prireditvah

v občini ter samostojni koncert konec leta. Med letom pa si želijo čim večjega sodelovanja z godbo in temu primerno se bodo več posvečale paradnemu koraku, ki se seveda razlikuje od plesnega. Sodelovale bodo tudi na prireditvi ob prazniku mesta Šoštanj in še kje jih bomo najbrž srečali. "Zlata dekleta" bodo torej polno zaposlena, privoščimo jim čim več uspehov in lahkega koraka.

Milojka Komprej

S PESMIJO V POMLAD

Slovenci radi prisluhnemo lepi pesmi in če smo sredi pomladi, ki v nas še prav posebno vzbuja prijetna občutja, je prav, da pesem zazveni.

V soboto, 5. maja, sta v dvorani Kulturnega doma Šoštanj pripravila koncert dva zbora, ki ju vodi zborovodkinja Anka Jazbec: Mladinski pevski zbor osnovne šole Šmartno ob Paki in Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj.

Mladinski pevski zbor OŠ Bratov Letonje iz Šmartnega ob Paki je eden najboljših slovenskih mladinskih zborov in to so dokazal lani na državnem tekmovanju

pevskih zborov v Zagorju, ko so si pripeli zlato priznanje in bili izbrani za nastop na 24. mednarodnem mladinskem pevskem festivalu v Celju.

Danes že tudi vemo, da so na tem festivalu prejeli srebrno priznanje in bili najboljši slovenski zbor v svoji kategoriji. Zbor se sicer redno udeležuje vsakoletne občinske revije Pozdrav pomladi v Velenju, najljubši pa jim je projekt Upanje za Afriko. V tem času pripravljajo posnetke za samostojno zgoščenko, ki bo predvidoma izšla konec maja. Za zgoščenko in nakup oblek za zbor je bil namenjen tudi izkupiček od prodanih vstopnic.

Na koncertu v Šoštanju se je zbor predstavil z zahtevnim tekmovalnim programom, ki je zajemal dela od renesančnih do modernih domačih in tujih ustvarjalcev. Zapeli so zrelo, tehnično na visokem nivoju, natančno so sledili željam zborovodkinje. S svojo zadnjo pesmijo Hymn to Freedom pa so se prav gotovo dotaknili src vseh poslušalcev.

Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj je lani praznoval 30-letnico delovanja in od leta 1982 se redno udeležuje državnih tekmovanj. Naša pesem v Mariboru. Letos je prejel bronasto plaketo mesta Maribor, v svoji zbirki pa ima še eno zlato, štiri srebrne in pet bronastih odličij. Še pomembnejši od nagrad in tekmovanj pa je občutek pripadnosti zboru, saj veselje do petja povezuje med seboj pevce različnih poklicev in različne starosti. Vsak član zbora je kamenček v mozaiku, vsi skupaj pa doživljajo veselje ob uspehih in na številnih gostovanjih. Da lepo zapete pesmi ne bi šle v pozabo, bo zbor v kratkem izdal novo zgoščenko.

Mladinski zbor OŠ Šmartno ob Paki.

Z. Kočevar

Za konec sta poskrbela oba zbora skupaj ob instrumentalni spremljavi "muzikantov", ki so sicer pevci Svobode, Klementine, Boštjana, Kristjana, Marka in Franca. Najprej je zazvenela pesem Slovenija, od kod lepote tvoje, ob kateri se vedno znova zavemo, kako lepa je Slovenija in koliko nam pomeni. Da pa lahko pevski zbor zapoje tudi slovensko popevko, so poslušalce prepričale pesmi Slovenskega naroda sin, Sreča na vrvi in Dan ljubezni. In čisto na koncu so dvorano napolnili še zvoki temperamentne Zambijske pesmi.

Pesem je poslušalcem polepšala sobotni večer. S koncerta so odšli bogatejši za lepo doživetje in verjetno bodo komu še kdaj zazveneli verzi, s katerimi jih je na koncertu nagovorila povezovalka programa Andreja: Pomlad! Ste jo začutili?

Z vetrom od juga je zadišala, sprožila dežne kaplje je na tla, s krili ptic se pod nebo pognala in zbudila radost našega srca.

Z.S.

ŠUMNIKOVA PREDSTAVITEV NA KOROŠKEM

V četrtek 10. maja se je v predverju Upravne enote Dravograd na svoji 15. samostojni razstavi predstavil naš rojak Drago Šumnik - Luka. Agata Šumnik - Zgonec je s Spevom sužnjev iz Verdijeve opere Nabuco in pesmijo Cuando Sali de Cuba poskrbela za slovesen uvod v prijeten večer.

Program je spretno povezovala Sonja Bercko, ki je podala tudi umetniško kritiko magistre Ivanke Zajc - Cizej. Ta je slikarja označila kot individualno likovno osebnost, ki išče svojo lastno pot v svetu umetniškega izražanja. Za njegovo izražanje je popolnoma nesprejemljivo vsiljevanje tujih idej in tujih poti do likovnih rešitev, ker v njih ne najde svojega osebnega sporočila. Njegove slikarske stvaritve so v neki meri še najbližje ustvarjalcem abstraktnega ekspresionizma, ki so s svojimi deli poudarjali spontanost umetnikovega ustvarjanja v smislu sproščanja podzavestne kreativnosti.

V svojih delih izraža umik iz objektivnega sveta v abstrakcijo, s sprostitvijo lirčnih hotenj, ki se izražajo v nanašanju barv, zato je kompozicija izvorna in v bistvu plod slikarjeve radovednosti in iskanja.

Udeležencem razstave so bili predstavljeni dve pesmi Slovenka in Moj dom, izpod peresa slikarjeve matere, ki kaže na družinsko nagnjenost h kulturnemu ustvarjanju. Prav trdne medsebojne družinske vezi in razumevanje, so bile vedno v veliko oporo in vzpodbudo avtorju pri njegovem ustvarjanju. V polnem predverju se je avtorju razstave in nastopajočim zahvalil načelnik Upravne enote Dravograd g. Ferdinand Blaznik, ki je smatral, da je popolnoma upravičeno, da je poleg Tisnikarja, Repnika in Fužirja svojo priložnost predstavitve dobil tudi šoštanjski umetnik. Kogar bo pot zanesla na Koroško, si ima priložnost ogledati razstavo Lukovih abstraktnih del do 10. junija.

Danilo Čebul ml.

LITERARNA KOLONIJA NA SLEMENU

Tridnevne literarne kolonije, ki je letos potekala v Andrejevem domu na Slemenu, se je udeležilo 23 literarnih ustvarjalcev iz vse Slovenije. Kolonijo sta vodila pesnica Vida Mokrin in mojster haikuja Primož Repar, urednik revije Apokalipsa. Delavnico je vodila Dragica Breskvar, strokovna sodelavka Sklada

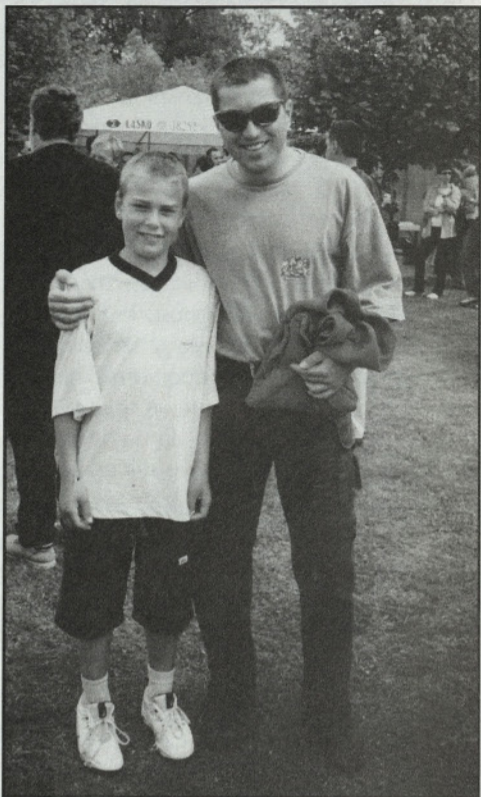

Udeleženke in udeleženci kolonije.

za kulturne dejavnosti RS, ki je bil organizator skupaj z območno izpostavo Velenje, zato sta se delavnice udeležili tudi Neva Trampuš in Tatjana Vidmar, ki sta poskrbeli za nemoten potek in družbeno dogajanje. Pestrost delavnic je prijetno dopolnila odlična kulinarčna ponudba Andrejevega doma na Slemenu. Od domačih ustvarjalcev sta se delavnice udeležila Peter Rezman, kot urednik literarnega almanaha Hotenja, ter Milojka Komprej, članica Šaleškega literarnega društva Hotenja.

SMUČANJE

S petim mestom v državi v veleslalomu, kategorija Ciciban je letošnja smučarsko sezono končal tudi mladi smučar Tomaž Sovič, član velenjskega smučarskega kluba in učenec 4. razreda osnovne šole Bibe RoECKA. Tudi drugo mesto v kategoriji od 11 do 14 let v skupni uvrstitvi na SKI OPEN je zabeležil, vendar ni čisto

Tomaž v objemu Mitje Kunca.

Arhiv

zadovoljen. Nekako se ga je vseskozi držalo četrto mesto, ki mu je kvarilo višje uvrstitve. Ampak fant seveda ne odneha in se drugo leto seli v skupino manjših dečkov, kjer ga čakajo novi izzivi. Letošnja sezona je bila zaključena v Kamniku, kjer je Tomaž dobil priznanje iz rok Mitja Kunca, čaka pa ga še podelitev v Portorožu. Seveda pa bo skozi poletje pridno treniral, da se bo v novi sezoni čim bolj izkazal.

M.K.

KOŠARKA

Elektri ni uspelo - razloga za razočaranje ni

Košarkarjem Elektre se ni uspelo preko kvalifikacij uvrstiti v ligo Kolinska. V treh tekmah s polzelskimi Savinjskimi Hopsi so doma zmagali, na Polzeli pa obkraj tesno izgubili.

Vedno se je pri Hopsih našel nekdo, ki ga Šoštanjčani niso mogli zaustaviti. Na drugi tekmi v Šoštanju je bil to Kobale, ki je dosegel kar 44 točk, na tretjem, odločilnem srečanju na Polzeli pa se je razigrjal Belina, ki je Elektri nasul 37 točk. Vse tri tekme so bile odločene šele v končnici, tudi tretja, ki so jo šoštanjski košarkarji izgubili z rezultatom 95 : 93.

V vseh treh tekmah kvalifikacij so se košarkarji Elektre odlično borili, vedno so bili tudi blizu uspeha. Na koncu pa so vendarle zmagali za odtenek boljše in srečnejši Hopsi, ki tako zasluženo ostajajo med najboljšimi. Šoštanjčani so lahko z minulo sezono več kot zadovoljni, tudi z igro in borbenostjo v kvalifikacijah. Ostaja pa nekoliko grenak priokus, da bi si s takšno igro, kot so jo prikazali v kvalifikacijah, že v rednem delu zagotovili prvo mesto in s tem napredovanje.

Elektri tako ostaja upanje, da bo drugo leto zaživela tako imenovana Jadranska liga. V njej bodo igrale štiri slovenske ekipe, prva slovenska liga pa bi imela deset klubov - med njimi bi bila tudi šoštanjska Elektra. Več bo jasnega na skupščini Košarkarske zveze Slovenije, ki bo 14. junija. Še pred tem pa bodo imeli skupščino tudi v košarkarskem klubu Elektra. Na dnevnem redu bo tudi izvolitev novega upravnega odbora, saj sedanjemu poteče mandat. Točen datum skupščine za sedaj še ni znan, v klubu pa se nanjo in tudi na naslednjo sezono že zelo resno pripravljajo, saj so letošnji odlični rezultati velika obveza za naprej. Več bo znanega v naslednjih dneh, o tem pa v prihodnji številki...

Tjaša Rehar

ZANESLJIVA ZMAGA USNJARJA V DERBIJU

Šoštanj, 21.4., stadion NK Usnjar, vreme deževno, igrišče razmočeno, gledalcev okrog 100.

V derbiju 19. kroga, sta se srečala Usnjar Šoštanj in Paloma iz Sladkega vrha, gledalci pa so videli še eno imenitno zmago igralcev Usnjarja. Tekma je bila odigrana v težkih pogojih na razmočenem igrišču. Toda to ni motilo domačih igralcev, ki so dodobra napolnili mrežo gostov. že v 10. minuti je v polno zadel Koavčič, tri minute kasneje na 2:0 povišal Suljič, v 21. min. pa je bil za domače uspešen Pudgar. nato je še dva gola prispeval Koavčič in z izidom 5:0 se je odšlo na odmor.

V drugem polčasu je že v 47. min. zadel še Šabanovič in Usnjar je vodil s 6:0. V nadaljevanju tekme je koncentracija igralcem Usnjarja popustila in gosti iz Sladkega vrha so to znali kaznovati. Dosegli so dva zadetka. V 58. min je bil uspešen Štorgelj in nato še v 81. min. Turk. Do konca tekme se potm rezultat ni več spreminjal. Končni izid je bil Usnjar - Paloma 6:2. S to zmago ostaja Usnjar na drugem mestu v ligi in sta z ekipo Asfalti ptuj edina kandidata za osvojitve prvega mesta. Igralci Ptujja so namreč tudi zmagali in vodijo na lestvici točko pred Usnjarjem. torej nas ščaka še veliki derbi med usnjarjem in ptujem, ki bo verjetno odločal o dokončnem zmagovalcu 3. SNL-sever. Tekma bo čez štirinajst dni na domačem igrišču v Šoštanju.

Zvesti navijači Usnjarja.

Z. Kočevar

USODEN PORAZ USNJARJA

V 21. krogu so se igralci Usnjarja pomerili z vodilno ekipo lige Asfalti Ptuj. Srečanje je bilo odigrano po lepem vremenu pred okoli 250 gledalci na igrišču v Šoštanju.

Domači igralci so bili pred težko preizkušnjo, saj bi poraz pomenil slovo od borbe za prvo mesto in s tem uvrstitve v drugo ligo. V začetnih minutah tekme se je to še kako poznalo, saj domačim igra ni stekla tko, kot so pričakovali.

V 11. minuti so gostje izkoristili napako domače obrambe in povedli. Zadetki je dosegel Jurišič. Po prejete zadetku so igralci Usnjarja še bolj pritiskali na gol nasprotnika. Začele so se vrstiti akcije za doseg zadetka, vendar žoga ni hotela v mrežo. V 28. min. je bil zaradi predolgega jezika izključen domači trener Marjanovič, ki se je s klopi za rezervne igralce preselil na tribuno. Že v naslednji minuti pa je prišlo do izenačenja. Po napaki gusto-

Šlo je zares.

Z. Kočevar

3. SNL-SEVER

joče obrambe je v samostojni akciji gol dosegel Šabanovič.

Nato se je do polčasa igralo bolj na sredini igrišča nasprotnika, akcije so bile pravočasno onemogočane, tako, da se je polčas končal z neodločenim izidom.

V nadaljevanju se igra ni spremenila in je potekala med obema šestnajst metriskima prostoroma. V 69. min. pa so gosti povedli. Gol je zadel Krepek po napaki domačega vratarja Jahiča.

Do konca tekme so domači igralci skušali vsaj izenačiti, toda ni šlo. Igralcem zvezne vrste ni uspelo izdelati akcije za doseg gola in tekma se je končala z zmago gostov iz Ptujja 2:1. S to zmago je ekipa Asfalti Ptuj praktično že pravk v 3. SNL-sever, igralcem Usnjarja pa ostajajo le še teoretične možnosti.

V 22. KROGU 12.5. se je ekipa Usnjarja pomerila z ekipo Zreč. Na gostovanju v Zrečah so iztržili le neodločen izid 0:0, tako, da se je razlika do vodečega Ptujja povečala na 8 točk.

V 23. krogu so igralci Usnjarja gostili ekipo Vranskega. tekma je bila v lepem vremenu in si jo je ogledalo približno petdeset gledalcev.

Večji del prvega polčasa se je igralo počasi med šestnajst metriskima prostoroma. igralci ene in druge ekipe so le občasno prihajali v priložnosti za doseg gola, tako, da se je polčas končal brez zadetkov.

TEKMOVANJE
INVALIDOV

Šoštanjski odbor Društva invalidov Velenje je eden med najaktivnejšimi na področju invalidskega športa v državi. Imajo kar nekaj državnih prvakov v različnih športnih disciplinah. Zaradi dostopnosti širokemu krogu invalidov pa je zlasti priljubljen pikado.

V nedeljo, 1. aprila, so tako organizirali že tradicionalni turnir v pikado. Tokrat so ga izvedli v gasilskem domu Topolšica. Udeležba je bila številna, saj se ga je udeležilo skoraj 40 članov. Da bi vse potekalo, kot mora, je poskrbel vodja tekmovanja Mirko Goltnik, pomagali pa so tudi člani Gasilskega društva Topolšica. Med seboj so se pomerile mešane ekipe vseh krajevnih skupnosti. Za prve tri so bili pripravljeni tudi lepi pokali. Tokrat je zmagala ekipa gostiteljev.

Po podelitvi pokalov so tekmovalci pokramljali ob okusni malici in sklenili, da naslednje leto spet organizirajo tekmovanje v pikado.

Marija Lebar

REKREACIJA V
GABERKAH

V nedeljo, 13. 4. 2001, se je ob 14.30 pričel v Gaberkah na igrišču športni turnir v odbojki in nogometu v ekipah: moški "ledični - oženjeni" in ženske "ledične - oženjene" ter rokomet Žabja vas - Cuckovo selo.

Vzdušje je bilo lepemu vremenu primerno. Vsa tekmovanja je odlično komentiral Boris Kristavčnik, da so bili vidni rezultati, je skrbel Damjan Borovnik, tekme pa je sodil Franc Blatnik iz Velenja.

Tudi gledalcev se je kar nabralo, med slednjimi je bil tudi predsednik KS Pavel Župevc ter svetnik Vlado Videmšek.

Poročene odbojkarice.

M. Lampret

Rezultati pa so bili naslednji. Pri odbojki so zmagale v ženski ekipi "ledične" z rezultatom 2:0, v moški ekipi pa "poročeni" z 2:1. Tudi v ženskem nogometu so zmagale "ledične" z 2:0, pri moškem pa so bili bolj uspešni "poročeni" in so zmagali z 1:0.

Rezultat v rokometu pa je bil izenačen, in sicer 11 : 11. Popoldan je bil res zanimiv in pester.

Magda Lampret

ŠAH

Na prazničnem turnirju šahovskih dvojic v Vuhredu dne 29.4.2001 je med 12 dvojicami zmagala ekipa šahovskega kluba Šoštanj, ki sta jo zastopala Franc Stropnik in Robi Podlipnik. Druga je bila ekipa Dravograda, tretja pa ekipa Bistrice ob Dravi.

V nedeljo, 6.5.2001, pa je bil v Šmartnem ob Paki šahovski turnir posameznikov. Med 35 šahisti je zmagal fide mojster Oskar Orel iz Kranja. Najboljši šoštanjski šahist Franc Stropnik je zasedel 6. mesto.

Gregor Rupnik

NAMIZNI TENIS

Ob 56-letnici podpisa kapitulacije v Topolšici sta KS in NTK SPIN Šoštanj organizirala turnir v namiznem tenisu. Tekmovanja se je udeležilo 48 igralcev iz raznih krajev Slovenije, ki so pokazali veliko znanja in entuziazma za zeleno mizo.

V klubu smo ob tem največjo pozornost posvetili našim najmlajšim. Rezultati so bili naslednji:

OTROCI:

1. mesto: Ivana ZERA - Ravne,
2. mesto: Jaka GOLAVŠEK - Petrovče,
3. mesto: HIRŠBERGER - Petrovče in Oliver ZERA - SPIN.

ŽENSKE:

1. mesto: Jolanda BELAVIČ - SPIN,
2. mesto: Edita MALIK - Brestanica,
3. mesto: Marija KOLENC - Dragica AČKO - SPIN.

MOŠKI DO 40 let:

1. mesto: Bogdan SIMONČIČ - Krško,
2. mesto: Ivan ZERA - SPIN,
3. mesto: Silvo VIŽENTIN - Vrhovo in David BAČKO - Hrastnik.

MOŠKI 40 - 60 let:

1. mesto: Franc HRIBERNIK - SPIN,
2. mesto: Marjan VITANC - Gomilsko,
3. mesto: Dragutin STANKOVIČ - Ljubljana in Jože POGAČAR - Kranj.

MOŠKI NAD 60 let:

1. mesto: Franc BARTOLAC - Trbovlje,
2. mesto: Milan HOHNEC - Celje,
3. mesto: Tone LEBER - SPIN in Miro MIKELN - Brestanica.

DVOJICE:

1. mesto: URBAJS - VITANC - Hrastnik,
2. mesto: ZERA - ZERA - SPIN,
3. mesto: SIMONČIČ - BAČKO - Hrastnik.

Ob koncu nas je presenetil gospod Valentin Heindl, znan kot izdelovalec lesenih petelinov pri zabavni oddaji LOJTRCA DOMAČIH. Vsem prvakom je podaril velikega petelina, najstarejšemu tekmovalcu pa namiznoteniško mizo z dvema petelinoma.

Poročilo zaključujem z zahvalo KS Topolšica za pogostitev, OŠ KDK, ki nam je omogočila tekmovalne v njihovih prostorih, in vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali ob izvedbi tekmovalja.

Tone Leber

VSI NA KOLO

V nedeljo, 23. 4., so se kljub hladnemu vremenu "takorajžni" zbrali pri Goriškem kozolcu ter krenili na krožno pot proti Družmirju oziroma po stari cesti proti rudniku in še dlje. Kolesarska pot se je končala pri gostišču Križnik. Tu smo bili pogoščeni s toplim čajem in morda še s čim zraven. Na razpolago je bil tudi golaž po polovični ceni.

Izmed 26 udeležencev je bila najstarejša gospa Žerdoner, najmlajši pa Tadej Skaza. Obema je predsednik ŠD Peter Bolha izročil praktični darili, letom primerni.

Magda Lampret

Foto: M. Lampret

ODBOJKA

Odbojarski klub Šoštanj-Topolšica; starejši dečki so postali državni prvaki Slovenije

V Mežici je potekal finalni odbojarski turnir za starejše dečke. Nastop na tem turnirju so si zagotovile ekipe Mežica, Žužemberka, Salonita in Šoštanj - Topolšice. Že pred tem turnirjem je bilo jasno, da je naša ekipa zelo močna in odlično pripravljena. Prikazane igre so te napovedi samo uresničile. Tri bleščeče zmage so bile zagotovilo za prepričljiv naslov državnega prvaka.

Rezultati finalnega turnirja:

Šoštanj - Topolšica : Mežica 2:0; Žužemberk: Šoštanj - Topolšica 1:2; Šoštanj - Topolšica : Salonit 2:0. Vrstni red: 1. Šoštanj - Topolšica, 2. Mežica, 3. Žužemberk, 5. Salonit

Ekipa Šoštanj - Topolšice je nastopala v sledeči postavi:

Vinčič D., Stiplovšek M., Primožič B., Zagorščak M., Šahinovič A., Borovnik B., Kugonič L., Naveršnik M., Urbanc M., Gregorn M., Ljubčič G., Plavše D., Trenerja ekipe sta bila

Stevančević Nataša in Nikolai Pozdniak.

Poleg številnih ustnih pohval za kolektivno odlično igro, je bil Dejan Vinčič izbran za najboljšega igralca. V napadu sta blestela Matej Stiplovšek in Matic Zagorščak. S prodornimi skok - servisi pa je bil ravno tako odličen Matej Stiplovšek.

Po izvrstnem dosežku te mlade perspektivne generacije v klubu že nestrno pričakujejo izbor selektorja za državno pionirsko reprezentanco. Verjamejo in upajo da bo povabljenih kar nekaj igralcev - mladih odbojkarjev OK Šoštanj - Topolšica. Ob nadaljnjem zavzetem delu je pred to generacijo še bleščeča prihodnost. Ob uvrstitvi članskega moštva v 1. državno ligo in uspehih mlajših selekcij, se za prihodnost odbojke v našem prostoru očitno ni bati.

Še enkrat iskrene čestitke mladim odbojkarjem, strokovnemu vodstvu in upravi kluba. Ob tako zavzetem in strokovnem delu bodo tudi rezultati v prihodnosti v vrhu slovenske odbojke.

Ljubo Globačnik

Zlati dečki.

Arhiv kluba

ROKOMET

Uspešni šoštanjski veterani

Tako kot že nekaj let nazaj smo se tudi letos ob 1. maju udeležili 9. mednarodnega RODI-NOVEGA memoriala za veterane v Izoli. Sodelovali smo kar z dvema ekipama v dveh starostnih kategorijah.

V kategoriji članov nad 35 let smo ob udeležbi devetih ekip dosegli 4. mesto. Še boljše pa smo se odrezali v skupini nad 40 let, kjer smo za ekipama Ribnice in Rovinja dosegli 3. mesto v konkurenci desetih ekip.

Na turnirju je sodelovalo 25 moških in 8 ženskih ekip iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Latvije. Kljub nekaterim manjšim poškodbam zaradi borbenosti je turnir potekal v prijateljskem vzdušju ob pravih poletnih vremen-

skih pogojih, kar je še dodatno vplivalo na prijetno počutje.

Veterani pa smo dokazali, da še nismo za staro šaro!

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem sponzorjem, da so nam omogočili sodelovanje na turnirju.

Rezultati, veterani nad 35 let: Šoštanj : Sodražica 4:4; Šoštanj : Tržič 8:8; Šoštanj : Izola 8:7. Za 3. mesto Šoštanj : Zasavje 7:11

Veterani nad 40 let: Rovinj : Šoštanj 7:5, Sviš : Šoštanj 6:11, Alpes : Šoštanj 5:7. Zasavje : Šoštanj 6 : 8. Za 3. mesto Šoštanj : Kvarner 9:7

Marjan Stvarnik

Rokomet jih drži v kondiciji.

Arhiv veteranov

EVROPOHOD 2001

Pohod za planince, gozdarje, turiste, mirovnike, ljubitelje narave je simbol miru in združene Evrope.

Evropohod 2001 je akcija Evropske popotniške zveze (EWW), v katero se vključuje tudi Slovenija. Zveza združuje popotnike po pešpoteh v več kot dvajsetih evropskih državah.

Namen Evropohoda je združiti popotnike na pešpoteh proti Strasbourgu kot simbolno dejanje za mir in združevanje Evrope. Po vseh državah bodo nosili Evrofon, palico z magnetofonom, s katerim bodo snemali značilnosti posamezne države. Evrofon je torej zbirka sag, legend, pravljic, zgodovinskih virov in pesmi iz vseh delov Evrope, čez katere bo potekal Evropohod 2001. S pomočjo izbranih zgodb bodo tako različne popotniške skupine na svoji poti predstavile domačo pokrajino in njene značilnosti. Vsak prispevek bo pripravljen v obliki fotokopije in posnet s pomočjo že omenjenega Evrofona med hojo ali v času počitka. Iz prispevkov vseh 10 poti bo sestavljena zbirka, ki bo predstavljena v obliki interaktivnega CD-roma. Na njem bo moč najti vse posnete tekste v originalnih jezikih s prevodi v jezikih vseh udeležencev, naprodaj pa bo po vsej Evropi.

Pohod, ki je krenil na pot iz 10 različnih smeri v Evropi, se bo v jeseni končal v Strasbourgu. Trasa, ki pelje tudi čez Slovenijo, se je pričela v Grčiji. Pohodniki bodo v našo državo vstopili 27. maja na mejnem pohodu Hodoš in se poslovili 21. junija na prelazu Radelj, kjer ga bomo predali Avstrijcem.

Komisijo in organizatorje za slovenski del Evropohoda sestavljajo Zavod za gozdove Slovenije, Planinska zveza Slovenije, Turistična zveza Slovenije in Zveza gozdarskih društev Slovenije, pričakujejo pa, da se bodo pohoda udeležili planinska, turistična in gozdarska društva ter vsi tisti posamezniki, ki bi želeli spoznati slovenski del pešpoti.

Evropohod bo po Sloveniji potekal po evropskih pešpoteh E6 in E7 in to pomeni, da bo šel tudi mimo naših krajev. Evrofon bomo prebivalci Šaleške doline sprejeli pri gostišču Grebenšek 16. junija okoli 17. ure, kamor bo prispel s Črete prek Mozirja. Sledil bo nočni počitek in naslednji dan s startom ob 8. uri nadaljeval pot mimo Žlebnika in Slemena (kjer bosta krajši slovesnosti) preko Razborja proti Slovenj Gradcu.

Vsi pohodniki in pobudniki miru in sožitja ste vabljeni, da se nam pridružite. S Slemena bo organiziran tudi skupni prevoz nazaj v dolino. Podrobnejše informacije bodo še sledile v sredstvih javnega obveščanja in na raznih plakatih.

Andreja Konovšek

SVETLOBA

Meditacija

Svetloba nima nobenih zahtev, vse prepušča človekovi svobodi.

Vse kar je, je svetloba. Včasih nastopi mrak, tema, kaj neprijetnega ali težko trpljenje. Vse to pa je samo navidezno, kajti ni razsvetlejeno. Mračnost ali trpljenje sta nastopila zgolj in samo zaradi tega, da se človek zave odsotnosti svetlobe. To je tako kot z boleznijo. Zdravniki lahko definirajo bolezen, ne morejo pa definirati zdravlja. Ko zdrav je, ni nobene potrebe po definiciji. Takrat se nikoli ne sprašujemo o njem. Šele ko nastopi bolezen, pride do akcije, raziskovanja, delovanja. Ko je svetloba, ni potrebe po akciji, znanju, hotenju, doseganju, spraševanju in premiku v delovanje. Delujemo samo v polju teme- boleznij. Ko je svetloba, je mir, zavedanje in ni nobenega spraševanja po drugačnem in boljšem. Samo ko se prične mračiti, se prične spraševati po svetlobi. Vprašanje je, ali je biti bolje v svetlobi, ali čutiti prisotnost teme. Nič od tega nima prednosti, dokler se ne zavemo popolne svetlobe. Včasih smo v mraku samo zato, da dvignemo prag zavedanja. Vse je skladno in dovršeno, tako tema kot svetloba.

Svetloba se v našem svetu nahaja v vseh živih bitjih in vseh stvareh, saj vzdržuje celoto, celotno veselje, posamezna bitja, rastline in minerale. Vse vodi spontano in intuitivno, smiselnost pa je v nenehno spreminjajoči se obliki vsega. Ljudje nastopamo v tej celoti s svojo igro dualnosti. Enkrat vdihujemo, drugič izdihujemo, enkrat ljubimo, drugič spet sovražimo, enkrat misel sprejemamo, enkrat jo oddamo, smo živi, pa spet mrtvi, neprestano se gibljemo v polju polarnosti. Eno brez drugega ne gre, saj nam življenje vedno znova prinaša možnost izbire. Vse je skladno in dovršeno in nič nima dokončne prednosti, kajti le ta bi postavila dogajanje v okvir in bi ga omejila. Šele ko se zavemo te dvojnosti, imamo možnost, da se dvignemo nad to razcepjenost. V tej razdvojenosti ljudje uporabljamo merila in vedno nekaj sodimo. Sodimo o tem ali je nekdo dober ali slab, čeprav ne obstoja nobeno mer-

ilo po katerem bi lahko sodili. Takšnih sodb svetloba ne pozna, saj je sama večno prisotna brez ocenjevanja. Svetloba nima nobene zahteve po moralnosti. Vse prepušča popolni svetlobi posameznika in to je največ kar je lahko - popolna svoboda in odgovornost posameznega človeka. Nikogar ni na tem ne na onem svetu, ki bi te nagradil ali kaznoval, ni tistega, pred katerim bi polagal račune, razen pred samim sabo. Ta svoboda je lahko dvorezen meč, saj sloni na zelo veliki človekovi samodisciplini. Človek vedno nekaj počne, seveda dela napake, napake pa so zato, da se ozaveščamo. Če se jih zavemo, potem ne delamo več enih in istih, kajti le te nas preveč stanejo. V nasprotnem pa se sučemo v krogu ponavljajočih se napak, ki nam otežujejo življenje, ker nismo dovolj pozorni do samega sebe. S svojo temno senco se je potrebno spoprijeti in živeti z njo, dokler se ne zavemo svetlobe. Skoraj vedno imamo zaprte oči, plamen svetlobe pa potrpežljivo čaka, da jih odpremo.

Ni potrebno verjeti, kar so nam povedali drugi, kajti zaupati je potrebno samemu sebi, predvsem pa je potrebno zaupati, da je celotni kozmos v katerega je vključeno naše življenje, inteligentno (pravilno) voden in uravnotežen. V svojem vsakdanjem življenju pa je nujno potrebno spoznanje, da je zakon etike univerzalni ključ delovanja kozmosa. Svetloba nenehno vzpodbuja človeka, da postaja tem bolj zavedajoč ne pa učen, moralen, narejen in pripadajoč kolektivnemu nezavednemu umu. Namesto, da bi iz človeka sijala svetloba, se sam muči v prilagajanju temi, ki potem vlada. Posledica tega je cela vrsta usmiljenja vrednih zatrtih ljudi, ki so poceni delovna sila, kakšnim arogantnim politikom ali prilegajoče ovčice verskim puhlostim. Takšno življenje je nesvobodno, nekreativno, vzodenelo v povprečnem črednem umu.

Zelo pomembno se je posvetiti iskanju svetlobe, kajti svetloba je ljubeča, mehkozna in predvsem topla. V tej toploti je doma tišina, ki preglasi vse zvoke sveta.

Zen Aj

Pes je gospodaričina senca Regijski prvak Šak

Če bi rekli, da je pes človekov najboljši prijatelj, bi verjetno rekli premalo. Navezanost na žival je pogojena z osebnostjo človeka in se kaže na različne načine. Tiste najboljše spoznavamo preko uspehov, ki jih doseže pes, če ga njegov gospodar vodi skozi njegovo pasje življenje na pravičen način.

Številni rejci psov niso vedno najboljše, kar se lahko psu zgodi, in vzgoja je zahtevno delo, ki terja veliko potrpežljivosti in ljubezni ter se ne posreči vsakemu.

Fota: Arhiv

A če bi rekli, da se je psu Šaku, nemškemu ovčarju, ki je lani postal regijski prvak po programu IPO - 1, zgodilo tisto dobro v njegovem življenju, da je naletel na pravega gospodarja oziroma gospodarico, bi spet

naredili krivico njemu. Kakor koli! Šak in njegova gospodarica in prijateljica Liljana dobro shajata skupaj. Liljana Ograjenšek, učiteljica iz Belih Vod, si je od nekdanje želela imeti vzgojenega psa, zato je enoletnega Šaka želela naučiti nekaj osnov. V šolo pa je morala najprej ona. V Kinološkem društvu Velenje je opravila najprej B izpit, nakar jo je trener Franc Pusovnik vzpodbudil, da s psom nadaljuje v športni kinologiji, kamor poleg poslušnosti spadata še sedenje in obramba. Liljana je gospoda Pusovnika poslušala, za kar mu je še danes hvaležna. V letu 1998 sta s psom z odlično oceno opravila IPO -1 (potreben program) ter začela tekmovali. Že leto 1999 je bilo zelo uspešno, saj sta z 8 tekmovalij prišla domov s pokali od 1. do 3. mesta. Najboljše rezultate je Šak dosegal pri obrambi in junija lani je opravil IPO -2.

Žal je posegla vmes bolezen. Znaki so se pokazali letos na treningu in rentgenska kontrola je pokazala izrastke na hrbtenici, ki ovirajo psa pri skoku in pri plezanju. Kljub vsemu se je Šak omejeno udeleževal tekem in kljub svoji boleznij postal regijski prvak po programu IPO -1 ter dosegel v obrambi, ki je vseskozi njegova prioriteta, največje možno število točk. Da je res dober, potrjuje tudi dejstvo, da je premagal državnega prvaka.

Varpolje 4. novembra 2000 je bilo za Šaka in njegovo lastnico torej srečno. Veselje kali samo bolezen, ki ne kaže na bolje.

Liljana je zaradi tega nekoliko potrta, a vendar sprijaznjena. Pes bo še vedno njen ljubljeneček in zvest prijatelj, četudi bo blestenje na tekmovanjih zamenjal s senco domačega vrta.

Milojka Komprej

D VOJČKA II

(21. maj - 21. junij)

Element: **ZRAK.**Temperament: **SANGVINIČEN.**Kvaliteta: **ZRAČNO, POZITIVNO, GIBLJIVO, SPREMENLJIVO.**Planet vladar: **ŽIVO SREBRO, POZLAČENO SREBRO.**Kovina: **BAKER.**Barve: **RUMENA, MODRA, SIVA.**Kamni: **TURMALIN, TOPAZ, BERIL.**Dan: **SREDA.**

Število: 3.

Ker gre za ozvezdji Dvojčka in Rib, ju pišemo v dvojini. Kadar pa gre za osebo, rojeno v enem od teh znamenj, jo zaradi boljše razumljivosti pišemo v ednini, torej Dvojček in Riba.

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Simbolizira ga povezan par, ki predstavlja zavest o dvojnosti, sposobnost dialoga in komunikacije ter stremenje k povezovanju nasprotij.

ZNAČAJ:

Dvojček je tretje zodiakalno in hkrati tretje pomlad-

no znamenje. Za ljudi s soncem v Dvojčku se pogosto zdi, kot da bi bili večni otroci. Ponavadi so še na stara leta živahni, mladostni in željni dogodivščin. Njihova vitalna energija je poživljajoča, sproščujoča in mentalno stimulatívna. So mnogostranski, vse jih zanima, toda njihova pozornost je kratkotrajna. Primanjkuje jim vztrajnosti in odločnosti. Stremeti bi morali h kar največji meri osebne svobode in ohranjanju manevrskega prostora.

Dvojček je nekakšen večni mladenič, saj ga miselna in fizična okretnost nikoli ne zapustita. Hiter je in spremenljiv, priljubljen v vsaki družbi. Vedno išče novo v vsem. Rad si dopisuje, opisuje z živimi kretnjami in ima izostren smisel za humor. Je intelektualc, dober kot politik in diplomat, prav zaradi tega pa se nanj ni mogoče zanesti. Nestalen je in to tudi prizna. Vselej je z eno nogo na poti ali pa se je pravkar vrnil z nje. Ne mara norm in formalnih ovir.

ČUSTVA:

"Če iščete ljubimca ali ljubimko za eno noč, si izberite Dvojčka. Ne boste obžalovali!" Velika večina Dvojčkov ima sloves velikih zapeljivcev in skakalcev čez plot. Če mu ne zaupate, srčci v drugo gnezdo, a tudi če mu zaupate, bo kaj hitro odletel. Nestanovitnost značaja se odraža tudi v njegovem ljubezenskem življenju. Najljubša mu je faza osvajanja, igra ljubezni, slučaja in spoznanja. Zato je kot čebela, ki leta od cveta do cveta, povsod vtakne svoj rilček in se prehitro opije slastne medicine. Zanos ljubezni ga vodi

v vedno nove avanture.

Je najmanj zvesto znamenje. Nikoli se povsem ne preda, obožuje vse, kar je neobičajno in med seksom rad govoriči. Tu se izraža njegova dvojnost. Večkrat je razpet med dvema partnerjema. Je pozoren ljubimec, ki zapeljuje z besedami. Prehud nemir mu škoduje v ljubezenskih zadevah. Zelo hitro zamenjuje življenjske vloge, pri čemer jih njihova povsem nasprotna narava prav nič ne ovira. Iz največjega grešnika se Dvojček lahko preko noči spremeni v največjega svetnika, seveda samo do prve ponovne priložnosti za greh. Zvestoba je zanj samo abstrakten pojem. Je velik egoist, čeprav ne nudi takega videza. V stalnem hrepenenju po novih doživetjih je Dvojček zelo nemiren otrok, kar ostane celo življenje.

ZDRAVJE:

Burno življenje Dvojčka se seveda odraža tudi v njegovem zdravju, kjer se srečuje z vrsto težav. Trpi predvsem živčni sistem, možgani, možne so boleznij pljuč, infarkta in nivoze - psihoze. Pogosto je slabe konstrukcije, ima občutljiva pljuča, bronhije in celoten dihalni sistem. Nagnjen je k nesrečam in poškodbam, zlasti na rokah, ramenih in prstih. Lahko ima težave s hrbtenico, revmo in nogami, pogosti so glavoboli, osteroporozo in artritis. Nemir in živčnost pripomoreta k boleznij. Zanj je priporočljivo mirovanje (mirno spanje in dobra hrana). Dvojček je nagnjen h gripi, boleznij dihal, bronhitisu, k boleznijm rodil, splavu in spolnim boleznijm.

PRIMERNI POKLICI:

Novinar, politik, diplomat, igralec, detektiv, pedagog, odvetnik. Odlično se bo znašel povsod, kjer je potrebno veliko stikov z ljudmi. Če gradi kariero na intelektualnem področju (književnost, novinarstvo, pravo, druge komunikacije, računalništvo), je lahko zelo uspešen. Dvojček je zelo dober posrednik in trgovec.

PRIMERNI PARTNERJI:

Strelec, Tehnica, Vodnar, Lev in Oven. Odsvetujejo se zveze z Devico in Ribo.

Astrologinja "Špela"

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____
2. šifra _____
3. kraj, datum in ura rojstva _____
4. Vaše vprašanje _____

"Špela"

Čez deželo dolgega belega oblaka na kolesu

Na pedalih preko Nove Zelandije

9. kolesarski dan

Če bi zjutraj vedel, kaj me čaka, najbrž ne bi vstal. In ne samo jaz. Prvih 55 kilometrov ni bilo nič posebnega. Rahlo valovita cesta, nekaj vetra v prsi, skratka novozelandska cestna klasika. Pri mestu Wanganui cesta zavije v notranjost, natančneje v hribe. Klanci postajajo z vsakim kilometrom daljši in bolj strmi. Kratki ovinkasti spusti pa zahtevajo popolno koncentracijo, kajti vsak zdrs s ceste bi lahko imel hude posledice. Edina sreča pri vsem tem je bila, da je bilo vreme skoraj idealno za kolesarjenje. Temperatura ni presegala 17 stopinj, veter pa se je čisto umiril. Naselij ni bilo, le tam pa tam je bilo opaziti črede ovac, ki so dale slutiti, da so tu nekje blizu kmetije. Ko smo prispeli do reke Whangaehu, smo si privoščili malo daljši počitek, ki smo si ga tokrat res pošteno zaslužili in potrebovali, kajti pred nami je bilo še vsaj 40 kilometrov vzpona. Cesta se je vlekla kot ponedeljek. Kot da bi cilj naše etape, mesto Raetihi, za nalašč prestavljali naprej takoj, ko se mu približamo. Končno na travniku ob pokopališču zagledamo naš avtomobil. Miran boljše kraja za počitek ni mogel izbrati, kajti bili smo čisto crknjeni. Malo naprej je bil kamp, ki je bil čisto prazen, na srečo so tuši vseeno delali. Poleg tega ni bilo nikogar, ki bi nas preganjal izpod vode. Vsaj nekaj dobrega ta dan poleg večerje seveda. Spat smo šli zopet s kurami ali celo kakšno minuto pred njimi. Relacija Bulls - Raetihi, dolžina 134,8 km, čas 6 ur 34 minut, povprečna hitrost 20,5 km/h.

10. kolesarski dan

Goste megle, ki so se preganjale po okoliških hribih, niso ravno spodbudno vplivale na naše razpoloženje. Jutranje formalnosti, saj veste katere, smo opravljali prav počasi. Tudi zajtrkovali smo z enakim tempom in gledali skozi okno, kdaj se bo končno ulilo in prestavilo začetek etape za kakšno uro ali kar cel dan. Kot zakleto ni hotela pasti niti kapljica. Začeli smo počasi. Drugače tudi nismo mogli. Že po nekaj metrih sem začutil pekočo bolečino v mišicah. Noge sem imel težke, kot da bi bile iz betona. Komaj sem vrtil pedalke. Povrh vsega je pričelo pihati v prsi in končno tudi deževati. Prepozno! Težko opišem, kako sem se počutil. Na srečo je bil tempo res "nikakršen", drugače bi me pobralo. In ko me je že pričelo skrbeti, kaj je z mano narobe, sem na obrazih fantov opazil, da tudi oni preživljajo podobne muke. Včerajšnja etapa nas je torej le dobro izmučila. Po dvajsetih kilometrih se je cesta pričela rahlo spuščati. Končno! Tudi naše počutje je bilo vedno boljše. V National Parku se je stanje že čisto normaliziralo, le deževalo je vedno bolj. Toda koga moti dež, če je cesta navzdol. Paziti je bilo potrebno le, da te na kakšnem spolzkem ovinku ne odnese med ovce ali še nevarneje med bike, ki so v teh krajih XXL velikosti. Popoldne je ponehal tudi dež in pokazalo se je sonce. Končno spet prijetna etapa kljub precej močnemu dežju. In

končno smo doživeli dan, da je bila pot z več klanci navzdol kot obratno. Pot smo končali za obema hišama kraja Aramatai, ob česti na robu borovega gozdička. Za večerjo smo si privoščili špagete z omako bolonese, vsaj izgledala je tako.

Relacija Raetihi - Aramatai, dolžina 145,0 km, čas 6 ur 10 minut, povprečna hitrost 23,5 km/h.

11. kolesarski dan

Zjutraj je bil začetek tako dober in hiter, da je bilo čutili, da bo nekaj narobe. Cesta solidna, prav takšna konfiguracija, sonce, veter v hrbet. Tudi ko so se cestne razmere spremenile in veter obrnil, je bilo kolesarjenje še vedno dokaj prijetno. Naselja so si sledila eno za drugim tako, da nam ni moglo biti dolgčas. Nato je prišel nesrečni 113. kilometer, ki sem ga nekako slutil že celo jutro. Kar naenkrat sem začutil, da je nekdo zadel v mojo zadnjo gumo, takoj zatem prvi in nato še drugi pok. In kaj se je zgodilo? Robi je s svojim prednjim kolesom zadel v mojega zadnjega. S skrajnimi napori in srečo sem ostal na kolesu, kar pa ni uspelo Robiju. Željko, ki je peljal za njim, se je izognil. Na žalost ni imel te sreče Bogdan, ki je z vso hitrostjo padel čez Robija. Ravno v tem trenutku je mimo pridirjal "šleper" in na vso srečo ju ni zadel. Vendar tega ni vedela ženska v avtomobilu, ki je peljal za tovornjakom. Takoj je poklicala rešilca. Preden smo šokirani ženski uspeli razložiti, za kaj sploh gre in da bosta ranjenca preživela tudi brez medicinske pomoči, je rešilni avto z vso hitrostjo,

sireno in lučkami že dirjal proti nam. Strokovnjaka sta kmalu ugotovila, da razen udarcev in odrgnin ni nič hujšega. Klub temu sta ju lepo oskrbela in nam zaželela srečno pot. Da bi kaj zaračunala, niti pomislila nista, nista niti vprašala, če smo zavarovani. Le policaj, ki se je pripeljal mimo, je vprašal, če mogoče rabimo zapisnik za zavarovalnico. Ko smo rekli, da ne, nam je tudi on zaželel "Good luck" in se odpeljal po opravkih. Vsaka jim čast. Res so prijazni in nezakomplicirani. Prav zanima me, kako bi reagirali pri nas. Razen že omenjenih ran in rahlo poškodovanih koles, ki smo jih hitro popravili, drugih posledic ni bilo. Zato smo se lahko vsi odpravili naprej. Sedaj malo počasneje. Po nekaj kilometrih smo se morali spet ustaviti, kajti z neba se je ulilo, kot bi se utrgal oblak. Končno smo prispeli v Rangeriri, kjer nas je čakal Miran. Tu se je zgodila nova neprijetnost. Pri sestopu s kolesa je Česi začutil bolečino v ahilovi tetivi, in to tako močno, da nekaj časa sploh ni mogel stopiti na nogo. Na srečo je bila to za ta dan zadnja nezgoda. Ker se je nabralo že precej predrtih zračnic, sem jih šel, medtem ko so fantje kuhali večerjo, zakrpati. Še sreča, kajti v naslednjih dneh smo jih spet potrebovali.

Relacija Aramatai - Rangeriri, dolžina 148,4 km, čas 6 ur 20 minut, povprečna hitrost 23,4 km/h.

(Se nadaljuje.)

Matjaž Kovač

Razstava vrtca Šoštanj

Meseca maja so v Mestni galeriji gostovali naši najmlajši umetniki.

Predstavljamo štiri umetnine po izboru uredništva.

POMLAD

Nina Polovšak

3 leta

Risba s flomastrom

POVODNI MOŽ IN URŠKA

Mitja Skornšek

6 let

Akvarel

POMLAD

Suzana Urbanc

6 let

Mokro v mokro

POMLAD

Rok Ostervuh

6 let

Trganka.

KONTAKT:

Trg Svobode 12
p.p. 4
3325 Šoštanj
e.pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprij
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman
telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št.6 (julij) v letu 2001, pošljejo najkasneje do 20. junija 2001.

Izdaja:

Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.

Uredniški odbor:

Jožica Andrejč, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej, Milojka Komprij, Peter Rezman in Andrej Starič.

Odgovorni urednik:

Peter Rezman.

Lektoriranje:

Jožica Andrejč.

Priprava redakcije:

Milojka Komprij.

Tisk:

Eurograf d.o.o.,

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT